

GYORS EUROBAROMETER 584

Uniós kihívások és prioritások

EUROBAROMETER-JELENTÉS

2026. június

Eurobarométer gyorsfelmérés
Uniós kihívások és prioritások

A Demoscopy által a Kommunikációs Főigazgatóság (DG COMM „Public Opinion and Citizens Engagement” osztály) kérésére végzett felmérés

Ez a dokumentum nem képviseli az Európai Bizottság álláspontját. A benne foglalt értelmezések és vélemények kizárólag a szerzők értelmezései és véleményei.

A projekt címe

sz. Eurobarométer gyorsfelmérés – Uniós kihívások és prioritások

Jelentés

HU

Katalógusszám

NA-01-26-031-EN-N

ISBN

978-92-68-41278-7

doi: 10.2775/2560997

© Európai Unió, 2026

<https://europa.eu/eurobarometer>

*Eŭropo
Demokratio
Esperanto*

A dokumentumot Pierre Dieumegard készítette az [Europokune](#)- Europe Together - and [Europe Democracy Esperanto számára](#).

Ennek az "ideiglenes" dokumentumnak az a célja, hogy az Európai Unióban több ember szerezhessen tudomást az Európai Unió által készített (és az adókból finanszírozott) dokumentumokról.

Fordítás hiányában a polgárokat kizárják a vitából.

Ez a dokumentum „Eurobarométer” [csak angol nyelven, pdf-fájlban létezik](#). A kezdeti fájlból létrehoztunk egy odt-fájlt, amelyet a Libre Office szoftver készített, gépi fordításra más nyelvekre. Az eredmények immár [valamennyi hivatalos nyelven elérhetők](#).

Kíváncsi, hogy az uniós közigazgatás vegye át a fontos dokumentumok fordítását. A „fontos dokumentumok” nemcsak törvények és rendeletek, hanem a megalapozott döntések közös meghozatalához szükséges fontos információk is.

Közös jövőnk közös megvitatása és a megbízható fordítások lehetővé tétele érdekében az esperanto nemzetközi nyelv nagyon hasznos lenne egyszerűsége, rendszeressége és pontossága miatt.

Lépjen velünk kapcsolatba:

[Kontaktu nin-Ek ! - További részletek Az europro kune!](#)

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

Tartalomjegyzék

Bevezetés.....	4
Főbb megállapítások.....	6
1. Kitejttség és kockázatok, amelyekkel a gyermekek szembesülnek a közösségi médiában.....	8
1.1 A hamis és félrevezető online információknak való kitejttség és az azokra adott válaszok.....	8
1.2 A gyermekeket az interneten fenyegető veszélyek és védelmük.....	12
2. A demokrácia és a jogállamiság megítélése.....	17
2.1 A demokrácia pilléreinek meghatározása.....	17
2.2 A jogállamisággal való vegyes elégedettség nemzeti és uniós szinten.....	19
2.3 Az uniós döntéshozatal befolyásolására irányuló polgári fellépéssel kapcsolatos szkepticizmus.....	23
3. Az energiaválság.....	26
3.1 Megújuló energia, a fosszilis tüzelőanyagoktól való eltávolodás vezető eszköze.....	26
3.2 Az energiaárak emelkedése: Strukturális változás helyett a fogyasztás csökkentése.....	28
4. A kereskedelempolitika és a gazdasági szuverenitás megítélése.....	30
4.1 Együttműködés a kereskedelmi tárgyalások során.....	30
4.2 A kereskedelmi kapcsolatok diverzifikálása.....	32
5. A legfontosabb uniós kihívások megítélése.....	34
5.1 Az európaiak véleménye az EU előtt álló fő kihívásokról.....	34
5.2 Az európaiak által az EU-tól elvárt prioritások.....	38
6. Az EU biztonsága és védelme.....	41
6.1 Érzékelt nemzetbiztonsági fenyegetés és az EU védelmi autonómiájának támogatása.....	41
6.2 Bizalom az EU-ban a biztonság és a védelem megerősítése érdekében.....	44
7. Műszaki előírások.....	47
8. Qu estionnaire.....	49

Bevezetés

Az Európai Unió a jelentős politikai, gazdasági és társadalmi bizonytalanság időszakát éli. A biztonsági és védelmi kérdések, a stratégiai autonómia, az energianyomás, a versenyképesség, a demokratikus reziliencia és a dezinformáció mind központi szerepet játszanak az EU jövőjéről folytatott nyilvános vitában. Ezt az összefüggést tükrözik a közelmúltbeli Eurobarométer-adatok: Az európaiak 68%-a egyetért azzal, hogy országuk biztonsága veszélyben van a jelenlegi nemzetközi környezetben, ami valamennyi tagállamban közös felfogás.¹ Ebben az összefüggésben a polgárok véleménye fontos jelzés arra vonatkozóan, hogy a tagállamok hogyan értelmezik az EU szerepét, erősségeit és sebezhetőségeit. Egy korábbi, 2025 szeptemberében közzétett Eurobarométer gyorsfelmérés már megvizsgálta a polgároknak az Európai Unió jövőjével kapcsolatos nézeteit, beleértve optimizmusuk szintjét, az EU fő erősségeinek és kihívásainak értékelését, valamint a kulcsfontosságú szakpolitikai prioritásokkal kapcsolatos elvárásait. Eredményei rávilágítottak e témák folyamatos fontosságára, és megerősítették, hogy figyelemmel kell kísérni a közvélemény alakulását a gyorsan változó környezetben.

Az Európai Bizottság ezért új Eurobarométer gyorsfelmérést indít annak érdekében, hogy frissítse és elmélyítse a polgároknak az Európai Unió előtt álló 2026-os kihívásokkal és prioritásokkal kapcsolatos nézeteiről rendelkezésre álló bizonyítékokat. A felmérés azt fogja mérni, hogy az EU 27 tagállamában az emberek hogyan érzékelik az Unió előtt álló fő problémákat, mely területeknek kellene kiemelt figyelmet kapniuk, és hogyan látják az EU tágabb irányát a jelenlegi és a kialakulóban lévő nyomásra válaszul. Emellett az előző hullámhoz képest korlátozott számú trendmutatót tart fenn, lehetővé téve az idővel bekövetkező változások értékelését olyan kiválasztott alapvető témákban, mint az EU jövőjével kapcsolatos optimizmus, az észlelt erősségek és kihívások, a szakpolitikai prioritások, a demokrácia, a gazdasági bizalom és a

biztonság. Ezzel párhuzamosan a kérdőív a jelenlegi menetrend szempontjából különösen releváns kérdésekkel fog foglalkozni, többek között a védelemmel, a stratégiai autonómiával, az EU világban elfoglalt helyzetével, az energiaválsággal, az innovációval, az egyszerűsítéssel és a dezinformációval. Az eredmények időszerű és összehasonlítható bizonyítékokkal szolgálnak majd a Bizottság stratégiai gondolkodási és kommunikációs tevékenységeinek támogatásához az Unió helyzetéről szóló, 2026. szeptemberi beszédet megelőzően.

Az Európai Bizottság Kommunikációs Főigazgatósága (DG COMM „Közvélemény és polgári szerepvállalás” egysége) nevében a Demoscopy interjút készített az Európai Unió (EU) mind a 27 tagállamának 15 éves és annál idősebb lakosságával.

2026. június 19. és 24. között 25 904 interjúra került sor a CAWI (Computer Assisted Web Interviewing – számítógéppel segített webes interjú) használatával, mintegy 1000 interjúra került sor nagyobb országokban, és 500 interjúra kisebb országokban (LU, CY, MT).

1 sz. Eurobarométer gyorsfelmérés, The European Union in Defence and Space, Európai Bizottság, DG DEFIS, 2026. január, [The European Union in Defence and Space – Eurobarométer felmérés](#)

Eurobarométer gyorsfelmérés

Unió kihívásai és prioritásai

Megjegyzések

- A felmérési adatok súlyozása
- A felmérés eredményeire mintavételi tűréshatárok vonatkoznak, ami azt jelenti, hogy az országok vagy csoportok között nem minden látszólagos különbség lehet statisztikailag szignifikáns.
- Ha a válaszadók egynél több választ is választhattak, a válaszadási arányok összege meghaladhatja a 100%-ot.
- Ebben a jelentésben az országokra hivatalos rövidítéssel hivatkozunk, az alábbiak szerint:

BE	Belgium	FR	Franciaország	NL	Hollandia
BG	Bulgária	HR	Horvátország	AT	Ausztria
CZ	Csehország	IT	Olaszország	PL	Lengyelország
DK	Dánia	CY	Ciprusi Köztársaság*	PT	Portugália
DE	Németország	LV	Lettország	RO	Románia
EE	Észtország	LT	Litvánia	SI	Szlovénia
IE	Írország	LU	Luxemburg	SK	Szlovákia
EL	Görögország	HU	Magyarország	FI	Finnország
ES	Spanyolország	MT	Málta	SE	Svédország

*Ciprus az EU 27 tagállamának egyike. Gyakorlati okokból az interjúkra csak az országnak a Ciprusi Köztársaság-kormány által ellenőrzött részén került sor.

Főbb megállapítások

Kitettség és kockázatok, amelyekkel a gyermekek szembesülnek a közösségi médiában

- Az európaiak 58%-a találkozott olyan tartalommal, amelyről az elmúlt hét napban nem volt biztos abban, hogy megbízható, 57%-uk pedig olyan tartalommal, amelyről úgy vélte, hogy hamis vagy félrevezető. 42%-uk úgy véli, hogy olyan tartalmakkal találkozott, amelyek a véleményük befolyásolására irányuló külföldi kísérlet részét képezhetik; ez az arány Észtországban 55%-ra, Lettországon pedig 54%-ra emelkedik, szemben a Hollandiában és Belgiumban tapasztalt 35%-kal.
- A gyanús tartalmakkal szembesülve az európaiak szinte egyenlően oszlanak meg aközött, hogy összevetik-e azokat más forrásokkal (33%) vagy egyszerűen figyelmen kívül hagyják (32%). Mindössze 15%-uk jelenti be a platformnak, 15%-uk beszéli meg barátaival vagy családjával, 5%-uk pedig megosztja online.
- Az európaiak a félretájékoztatásra adott határozottabb, szabályokon alapuló válaszokat részesítik előnyben: a jogellenes tartalmakkal szembeni szigorúbb szankciók (44%) és a platformokra vonatkozó szigorúbb szabályok (40%) jelentik a két leggyakrabban választott intézkedést, megelőzve az oktatást és a médiaműveltséget (29%).
- Tízből hét európaikat aggasztanak azok a kockázatok, amelyekkel a gyermekek online szembesülnek, az internetes megfélemlítéstől vagy zaklatástól (71%) az online gyermekcsábításig vagy szexuális kizsákmányolásig (70%). A többség minden tagállamban aggódik minden kockázat miatt.
- Az európaiak 63%-a olyan kötelező erejű uniós szintű szabályokat szeretne, amelyek életkor szerint korlátozzák a gyermekek közösségi médiához való hozzáférést: 36% támogatja a bizonyos korhatár alatti teljes tilalmat, 27% pedig a késleltetett hozzáférést. A támogatás

mértéke minden tagállamban meghaladja az 50%-ot.

A demokrácia és a jogállamiság megítélése

- A szólásszabadságot (34%), a szabad és tisztességes választásokat (32%), valamint a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartását (31%) tekintik a demokrácia legfontosabb pilléreinek az EU-ban.
- Az európaiak 51%-a elégedett a jogállamiság saját országában való tiszteletben tartásával, szemben az uniós szintű 47%-kal (ami 47%-os elégedetlenségnek felel meg). A nemzeti elégedettség a luxemburgi 91%-tól a bulgáriai 29%-ig terjed.
- A polgároknak a választásokon túli fellépését a többség nem tekinti hatékonynak: a lista élén a közvetlen polgári részvétel (pl. európai polgári kezdeményezés) áll 46%-kal, míg egy egyesület vagy nem kormányzati szervezet tagjának lenni a legkevésbé hatékony intézkedésnek tekinthető (35%).

Az energiaválság

- A nagyobb megújulóenergia-kapacitás fejlesztése az a vezető intézkedés, amelyet az európaiak a fosszilis tüzelőanyagokról való uniós átálláshoz társítanak, és amelyet először 35%-kal, majd összesen 56%-kal említettek, jóval megelőzve az energiahatékonysági intézkedéseket (40%) és a nukleáris megoldásokat (32%).
- Az emelkedő energiaárakkal szembesülve az európaiak főként a magatartásukhoz igazodnak ahelyett, hogy strukturális megoldásokba fektetnének be: 31%-uk csökkentette teljes villamosenergia-fogyasztását, 27%-uk pedig szorosabban nyomon követte energiafelhasználását, szemben a hatékony készülékekbe történő beruházások mindössze 16%-ával és a megújuló megoldások telepítésének 14%-ával. 11 százalékuk egyáltalán nem tett semmit.

Kereskedelem: diverzifikáció és uniós szintű együttműködés

Eurobarométer gyorsfelmérés

Unió kihívásai és prioritásai

- Az európaiak 65%-a egyetért azzal, hogy az EU-nak kereskedelmi kapcsolatai diverzifikálása révén meg kell erősítenie gazdasági függetlenségét, 62%-uk pedig úgy véli, hogy a tagállamok jobb eredményeket érnek el az uniós szintű közös tárgyalások révén. A többség minden tagállamban mindkét nyilatkozatot támogatja.
- Az EU-ba vetett bizalom a támogatás legerősebb mozgatórugója: az uniós szintű kereskedelmi együttműködésről szóló megállapodás az EU-ban bízók körében 72%-os, míg az abban nem bízók körében 49%-os.

Az EU legfontosabb kihívásainak és prioritásainak megítélése

- Az ukrajnai háborút (33%) és az irreguláris migrációt (32%) megelőzően továbbra is a megélhetési költségek (39%) jelentik az európaiak legfőbb gondját. 2025 szeptembere óta nőtt a megélhetési költségekkel kapcsolatos aggodalom (+10 százalékpont), míg az ukrajnai háborúval kapcsolatos aggodalom enyhült (-14 százalékpont).

- Arra a kérdésre, hogy az EU-nak mit kellene prioritásként kezelnie, az európaiak az irreguláris migrációt (25%), valamint a biztonságot és a védelmet (24%) közvetlenül az éghajlatváltozás (21%) és az ukrajnai háború (20%) előtt helyezik el egy sokkal szorosabban csoportosított rangsorban, mint az EU fő kihívásai esetében.

Az EU biztonsága és védelme

- Az európaiak 52%-a egyetért azzal, hogy országuk biztonsága veszélyben van, ami 2026 januárja óta 16 százalékpontos csökkenést jelent. E csökkenés ellenére 68%-uk egyetért azzal, hogy az EU-nak meg kell erősítenie önvédelmi képességét, amely minden tagállamban többségben van.
- Az európaiak 56%-a bízik abban, hogy az EU megerősíti a biztonságot és a védelmet, valamint jobban védi polgárait, ami 2026 januárja óta 4 százalékpontos növekedést jelent, ami kisebb többség, mint az autonóm uniós védelem elvének támogatása.

1. Kitejttség és kockázatok, amelyekkel a gyermekek szembesülnek a közösségi médiában

1.1 A hamis és félrevezető online információknak való kitejttség és az azokra adott válaszok

A gyakorlatban az európaiak többsége minden héten kétes megbízhatóságú tartalommal találkozik

A gyakorlatban széles körben elterjedt a kétes megbízhatóságú online tartalmaknak való kitejttség. A kérdés csak az elmúlt hét napra vonatkozott, egy rövid időre, és mégis minden második európai (58%) találkozott olyan tartalommal, amelyben nem volt biztos, hogy megbízható, beleértve körülbelül minden ötödiket (22%) napi vagy majdnem napi szinten. Hasonló arányban (57%) találkoztak hamisnak vagy félrevezetőnek vélt tartalmakkal, ismét körülbelül minden ötödik (21%) naponta vagy majdnem minden nap. A külföldi beavatkozásnak való érzékelt kitejttség valamivel kevésbé elterjedt, de messze nem elhanyagolható: 42%-uk találkozott olyan tartalommal, amelyről úgy vélték, hogy része lehet egy külföldi ország vagy szervezet arra irányuló kísérletének, hogy befolyásolja a véleményüket. Bár ez az arány nem éri el az 50 %-ot, még mindig nagyon jelentős.

Az expozíció gyakorisága Uniószerre eltérő, de a leggyakoribb expozíciót jelentő országok általában egyszerre teszik ezt meg mindhárom tétel esetében. A kétes megbízhatóságú tartalomnak való rendszeres – legalább hetente egyszer történő – kitejttség a balti államokban, Horvátországban, Görögországban és Romániában a legmagasabb, ahol 65% és 72% között mozog, és a legalacsonyabb Franciaországban (50%), Németországban (52%), Hollandiában (53%) és Belgiumban (54%). A rangsor szinte azonos azon tartalmak esetében, amelyeket a válaszadók hamisnak vagy félrevezetőnek tartottak.

A külföldi beavatkozásnak való érzékelt kitejttség különvált. Itt egyértelmű földrajzi minta rajzolódik ki, mivel a leggyakoribb expozícióról az EU Oroszországhoz legközelebb eső keleti szárnyán található országok számolnak be. Legalább hetente egyszer Észtországban a válaszadók 55%-a, Lettországon 54%-a, Litvániában 52%-a, Romániában 50%-a és Lengyelországban 49%-a találkozik olyan tartalommal, amelyről úgy véli, hogy egy külföldi ország vagy szervezet

Q13 Az elmúlt hét napban milyen gyakran találkozott olyan információval az interneten, amelyet ...

Several times a week

■ Naponta vagy majdnem minden nap ■ Hetente többször ■ Ritkábban ■ Soha ■ Nem tudom

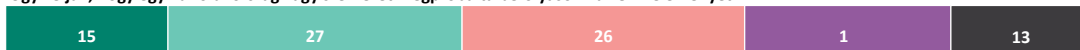
Nem volt biztos benne, hogy megbízható-e

Hamisnak vagy félrevezetőnek vélt

Úgy vélik, hogy egy külföldi ország vagy szervezet megpróbálta befolyásolni az Ön véleményét

Az információval kapcsolatos kétségek általánosak, de az észlelt külföldi beavatkozás a keleti oldalon a legmagasabb

véleményformálási kísérletének része lehet, szemben az EU-27 átlagával (42%). Az expozíció Hollandiában és Belgiumban (mindkettő 35%),

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívások és prioritások

Franciaországban (37%) és Németországban (38%) a legalacsonyabb. A különbség még nagyobb az ellenkező válasz tekintetében: Németországban és Hollandiában minden negyedik válaszadó állítja, hogy soha nem találkozik ilyen tartalmakkal, míg a balti államokban ez az arány nagyjából minden nyolcadik. Számos olyan ország – például Horvátország és Görögország –, ahol az információkkal kapcsolatos általános kételyek magasak, mindazonáltal sokkal kisebb mértékben (45% és 44%) érzékelik a külföldi beavatkozásnak való kitettséget, ami arra utal, hogy az online tartalmakkal kapcsolatos széles körű szkepticizmus nem jelenti automatikusan a szándékos külföldi manipuláció érzését.

A gyakori expozíciót elsősorban a közösségi média használata, és így az életkor határozza meg.

Az expozíció eloszlása meglehetősen egyszerű logikát követ: minél többen használják a közösségi médiát a folyamatos tájékoztatás érdekében, annál valószínűbb, hogy olyan tartalmakkal találkoznak, amelyeket megbízhatatlannak tartanak. A közösségi média információs célú használata messze a legerősebb tényező. A napi felhasználók sokkal gyakrabban számolnak be a kétes megbízhatóságú tartalmaknak való heti kitettségről, mint a nem felhasználók (63% a 34%-kal szemben), és a különbség még ennél is nagyobb az észlelt külföldi beavatkozás tekintetében (48% a 17%-kal szemben, a nem felhasználók 41%-a pedig azt állítja, hogy soha nem találkozik ilyen tartalommal). Az életkori hatás is jelen van, bár valószínűleg részben kapcsolódik a közösségi média használatához, mivel a fiatalok e platformok legnehezebb felhasználói. A legvalószínűbb, hogy a 15–24 éves válaszadók számolnak be gyakori expozícióról: 71% a kétes megbízhatóságú tartalom és 53% a feltételezett külföldi beavatkozás esetében, szemben az 55 éves és idősebb válaszadók 51%-ával, illetve 32%-ával. Ez annak a mintának a tükörképe, amely aggodalomra ad okot a gyermekeket fenyegető kockázatokkal kapcsolatban, ahol az idősebb válaszadók kiemelkedtek. A többi változó ugyanabba az irányba mutat. Azok a válaszadók, akik nem folytatnak szakmai tevékenységet, többségük nyugdíjas, a legkevésbé kitettek közé tartoznak (51% és 32%),

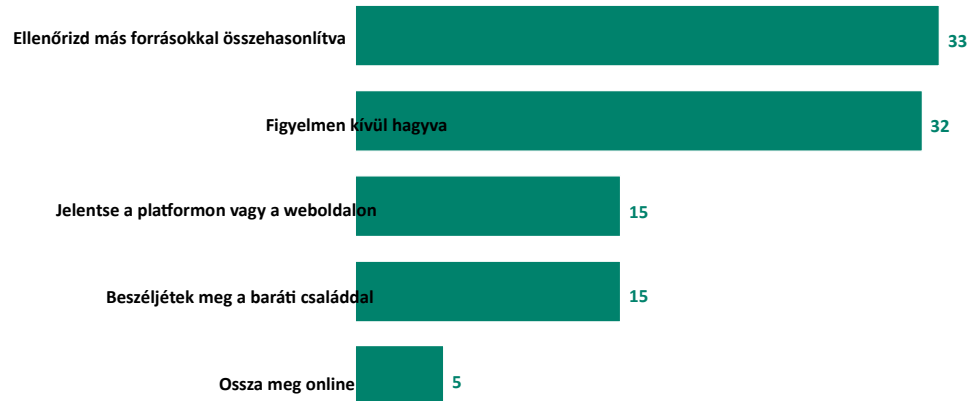
míg a nem, az oktatás és a lakóhely kevés különbséget jelent.

Az európaiak megoszlanak a gyanús tartalmak ellenőrzése és egyszerűen figyelmen kívül hagyása között

Amikor olyan információkra bukkanak, amelyekről úgy vélik, hogy hamisak vagy félrevezetők lehetnek, az európaiak két nagyon különböző, majdnem azonos súlyú reakció között oszlanak meg. Egyharmaduk más forrásokkal (33%) összehasonlítva ellenőrzi az információkat, míg majdnem ugyanennyien egyszerűen figyelmen kívül hagyják (32%). Ezért az ellenőrzés a leggyakoribb válasz, de csak a kivonuláshoz képest szűk mozgástérrel. Az egyéb reakciók ritkábban fordulnak elő: 15% jelenti a tartalmat a platformnak vagy a weboldalnak, és ugyanennyien (15%) beszélnek meg barátaikkal vagy családjukkal. Nagyon kevés válaszadó állítja, hogy online megosztja (5%), ami arra utal, hogy a hamisnak vélt tartalmak aktív terjesztése továbbra is korlátozott.

Eurobarométer gyorsfelmérés Uniós kihívások és prioritások

Q14 Amikor olyan információval találkozok az interneten, amelyről úgy gondolja, hogy hamis vagy félrevezető lehet, mit szokott tenni (több válasz is lehetséges)

Az ellenőrzés és a figyelmen kívül hagyás közötti egyensúly országoként igen eltérő

Míg az ellenőrzés és a figyelmen kívül hagyás uniós szinten szinte össze van kötve, a kettő közötti egyensúly tagállamonként jelentősen eltér. Az a rész, amely más forrásokkal összevetve ellenőrzi az információt, meglehetősen stabil, de az a rész, amely egyszerűen figyelmen kívül hagyja azt, körülbelül ötből egy és tízből több mint négy között mozog. Az ellenőrzés egyértelműen Észtországban (40%-os ellenőrzés 22%-os figyelmen kívül hagyással szemben), valamint Lengyelországban, Ausztriában és Romániában érvényesül, míg Dániában (41%-os figyelmen kívül hagyás 24%-os ellenőrzéssel szemben), Horvátországban (44%-os figyelmen kívül hagyás 28%-os ellenőrzéssel szemben), Hollandiában (42%-os figyelmen kívül hagyás 27%-kal szemben) és Írországban (40%-os figyelmen kívül hagyás 27%-os ellenőrzéssel szemben). A tartalom platformon való bejelentésére való hajlandóság is változó: Finnországban és Lettországban mintegy 10 %, Portugáliában, Cipruson és Romániában pedig több mint 20 %.

Az európaiak a szigorúbb, szabályokon alapuló intézkedéseket részesítik előnyben az enyhébbekkel szemben

Arra a kérdésre, hogy mely intézkedéseket kell előnyben részesíteni a hamis vagy félrevezető online információk negatív hatásának csökkentése

érdekeiben, és melyek közül választhatnak legfeljebb kettőt, az európaiak a szigorúbb, szabályokon alapuló intézkedéseket részesítik előnyben. A négy leggyakrabban választott típus mindegyike szabályozási jellegű, és szorosan kapcsolódik egymáshoz: szigorúbb szankciók az illegális online tartalmakkal szemben (44%), szigorúbb szabályok az online és közösségimédia-platformokra vonatkozóan (40%), a mesterséges intelligencia által létrehozott vagy manipulált tartalmak egyértelmű címkézése (38%), valamint a közösségi médiához való hozzáférés alsó korhatára (37%). Csökkenniük a polgárok szerepvállalásán alapuló intézkedések: 29%-uk több oktatást és médiaműveltséget, valamint függetlenebb tényellenőrzést választ. Szinte senki sem véli úgy, hogy nincs szükség további intézkedésekre (3%), ami arra utal, hogy a fellépés iránti igény közel általános.

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívásai és prioritásai

A szabályozási intézkedések szinte minden tagállamban vezető szerepet töltenek be

kérdés: Az alábbi intézkedések közül melyeket kell előnyben részesíteni (ha vannak ilyenek) a hamis vagy félrevezető online információt (?) negatív hatásának csökkentése érdekében? *(Több válasz is lehetséges, legfeljebb 2)*

A szabályozási intézkedéseket az Európai Unió egész területén előnyben részesítik. Az illegális online tartalmakkal szembeni szigorúbb szankciók, valamint az online és közösségimédia-platformokra vonatkozó szigorúbb szabályok szinte minden tagállamban a leggyakrabban választott intézkedések közé tartoznak. A szigorúbb szankciók támogatottsága Portugáliában (52%), Franciaországban (50%), valamint Spanyolországban és Romániában (mindkettő 49%) a legmagasabb, Lettországon pedig a legalacsonyabb (31%). A polgárok szerepvállalásának növelésére támaszkodó intézkedések, nevezetesen a több oktatás és médiaműveltség, valamint a függetlenebb tényellenőrzés a legtöbb országban alacsonyabb szintűek. Mindenütt csak egy kis kisebbség véli úgy, hogy nincs szükség további intézkedésekre.

1.2 A gyermekeket az interneten fenyegető veszélyek és védelmük

Széles körű és intenzív aggodalom a kockázatok miatt

Az eredmények azt mutatják, hogy az európaiak nagyon nagy része aggódik amiatt, hogy a gyermekek milyen különböző kockázatokkal szembesülhetnek a közösségi médiában. Minden egyes vizsgált kockázat esetében tíz válaszadóból közel hét nyilatkozott úgy, hogy aggódik, és a mért szintek összességében meglehetősen közel vannak egymáshoz. A legnagyobb aggodalomra az internetes megfélemlítés vagy zaklatás (71%), valamint az online gyermekcsábítás vagy szexuális kizsákmányolás (70%) ad okot, ezt követi az olyan káros tartalomnak való kitettség, mint az erőszak, az önkárosítás vagy a szélsőségesesség (69%), valamint az adatvédelmi kockázatok (69%). Az illegális tevékenységek céljából történő toborzás (64%) és a platformok addiktív kialakítása (60%) esetében ez valamivel alacsonyabb, bár még mindig egyértelmű többségben van. Ugyanilyen figyelemre méltó ennek az aggodalomnak az intenzitása is. Jelentős azoknak a válaszadóknak az aránya, akik azt mondják, hogy „nagyon aggódnak”, és nem csupán „valamennyire aggódnak”. Tíz európai közül csaknem négy nagyon aggódik az online csábítás vagy szexuális kizsákmányolás (41%), az internetes megfélemlítés vagy zaklatás (39%), valamint a káros tartalomnak való kitettség (38%) miatt. Ez az arány

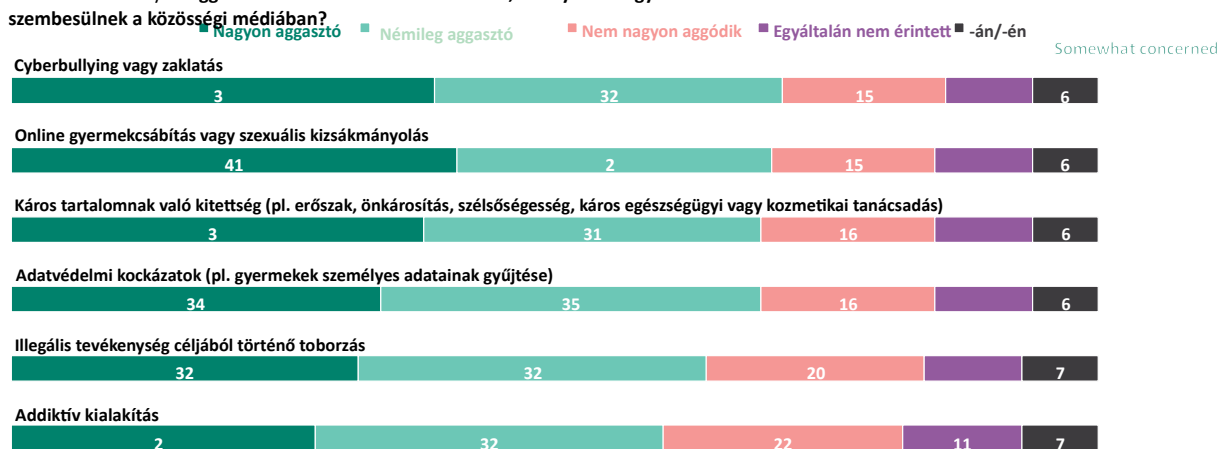
valamivel alacsonyabb az adatvédelmi kockázatok (34%), az illegális tevékenységekhez való toborzás (32%) és az addiktív tervezés (28%) esetében, de abszolút értékben továbbra is magas. Érdemes kiemelni, hogy ezt a kérdést minden európainak, és nem csak a szülőknek tették fel, ami még inkább szembeötlővé teszi az aggodalom mértékét. Végezetül a válaszadók mindössze 6–7%-a válaszolt úgy, hogy „nem tudja” az adott kockázatot, ami azt mutatja, hogy az európaiak könnyen képesek állást foglalni ezekben a kérdésekben.

A többség minden uniós tagállamban aggódik

Minden tagállamban a válaszadók többsége aggódik az egyes vizsgált kockázatok miatt. Még azokban az országokban is, ahol a legkisebb az aggodalom, mint például Belgiumban, Németországban, Franciaországban, Magyarországon és Ausztriában, tízből hat válaszadó aggódik az egyes kockázatok miatt. Egyetlen nemzeti vásárlóközönség sem tűnik tehát ki ennyire közömbösnek, és az országok között megfigyelt különbségek mindenekelőtt a mértékek közötti különbségek. Az aggodalom több déli és keleti tagállamban nagyobb, többségükben kisebb országokban. A káros tartalomnak való kitettség tekintetében az érintett válaszadók aránya a hollandiai 63%-tól, a németországi és belgiumi 64%-tól az írországi 0%-ig és a portugáliai 1%-ig terjed, Máltán és Cipruson pedig megközelíti a 0%-ot. Hasonló terjedés figyelhető meg az online gyermekcsábítás vagy szexuális kizsákmányolás

11. kérdés: Mennyire aggódik a következő kockázatok miatt, amelyekkel a gyermekek

szembesülnek a közösségi médiában?

esetében, a hollandiai 64%-ról a ciprusi több mint 90%-ra, valamint az internetes megfélemlítés vagy zaklatás esetében, amely a legelterjedtebb aggodalom, amely a németországi 64%-tól a máltai 95%-ig terjed. Néhány ország kiemelkedik a konkrét kockázatok közül: Romániában és Szlovákiában például az illegális tevékenységek céljából történő toborzás miatti aggodalom eléri a 72 %-ot, ami jóval meghaladja az EU-27 átlagát (64 %). A hat kockázat közül a nemzeti szinten jelentkező aggodalmak általában egybeesnek: ahol a válaszadók jobban aggódnak az egyik kockázat miatt, ott általában jobban aggódnak a többi kockázat miatt is. Portugália, Észtország, Írország és Litvánia mind a hat kockázat tekintetében az EU-27 átlaga felett van, míg Franciaország, Németország, Belgium és Magyarország mindegyik esetében az alatt van. A legegységelműbb kivétel az addiktív formatervezés, amely a legnagyobb eltéréseket mutatja az országok között: Franciaországban 50%, Svédországban 52%, Máltán pedig 90%. Franciaországot és Svédországot lényegesen kevésbé aggasztja ez a kockázat, mint a többieket, míg Szlovénia a legtöbb kockázat tekintetében az EU-27 átlaga alatt van, de az addiktív tervezés tekintetében meghaladja azt. Úgy tűnik tehát, hogy a megalapozottabb online veszélyekkel – például a gyermekcsábítással vagy az internetes zaklatással – kapcsolatos aggályok Uniószerre egyenletesebben oszlanak meg, mint az azzal kapcsolatos aggályok, hogy a platformokat hogyan alakítják ki a gyermekek figyelmének felkeltésére.

Az életkor, amely sokkal több, mint a nem, aggodalomra ad okot, és az 55 év felettiek a leginkább aggódnak

A gyermekek online kockázataival kapcsolatos aggodalom valamivel nagyobb a nők, mint a férfiak körében, bár a különbség továbbra is szerény. A férfiaknál valamivel jobban aggasztja az online gyermekcsábítás vagy szexuális kizsákmányolás (72% a 6%-kal szemben), valamint a káros tartalomnak való kitettség (70% a 6%-kal szemben), az egyéb kockázatok tekintetében pedig hasonló hiányosságok tapasztalhatók. A legszembetűnőbb különbség az életkorral kapcsolatos. Az 55 éves és idősebb válaszadók sokkal jobban aggódnak, mint a fiatalabbak, és ez minden vizsgált kockázatra igaz.

Például az 55 évesek és idősebbek 75%-a aggódik a káros tartalomnak való kitettség miatt, 76%-uk az online csábítás és az internetes megfélemlítés miatt, 75%-uk pedig az adatvédelmi kockázatok miatt, szemben a 25–39 évesek 62%-ával, 64%-ával, 65%-ával és 62%-ával. A többi korcsoport meglehetősen közel áll egymáshoz. Figyelemre méltó, hogy valójában a 25–39 évesek a legkevésbé érintett csoport, annak ellenére, hogy ebben a korcsoportban valószínűleg magas a kisgyermekes szülők aránya. Foglalkozás szerint a szakmai tevékenységet nem folytató válaszadók a leginkább érintettek, a legtöbb kockázat tekintetében mintegy 75 %-kal. Ez az eredmény valószínűleg részben zavaros az életkorral, mivel ez a csoport nagyrészt idősebb, nyugdíjas emberekből áll. A háztartás összetétele ugyanabba az irányba mutat. Azok a válaszadók, akiknek nincs 15 év alatti gyermekük, jobban érintettek (72–74 % a legtöbb kockázat tekintetében), mint azok, akik három vagy több gyermekkel élnek (körülbelül 60 %). A különbség itt is legalább részben az életkori hatáshoz kapcsolódik, mivel az idősebb válaszadók kisebb valószínűséggel élnek otthon kisgyermekkel.

Az egyértelmű többség kötelező erejű uniós szintű szabályokat szeretne a gyermekek online védelme érdekében

Arra a kérdésre, hogy az EU-nak milyen lépéseket kellene tennie a gyermekek online védelmének megerősítése érdekében, az európaiak egyértelműen a kötelező erejű uniós szintű szabályokat részesítik előnyben. Az uniós szintű szabályokat magukban foglaló két lehetőséget a válaszadók összesen 63%-a választotta: 36%-uk azt szeretné, ha az EU olyan szabályokat fogadna el, amelyek megakadályozzák, hogy a közösségimédia-szolgáltatók bizonyos életkor alatti gyermekeknek kínálják szolgáltatásaikat, további 27% pedig arra kötelezné a szolgáltatókat, hogy késleltessék a gyermekek hozzáférését bizonyos, bizonyos életkor alatti nem biztonságos platformokhoz. Sokkal kevesebb válaszadó fordul más megközelítésekhez: 15%-uk prioritásként kezelné a bűnüldözésre elkülönített források megerősítését, és csak 13%-uk

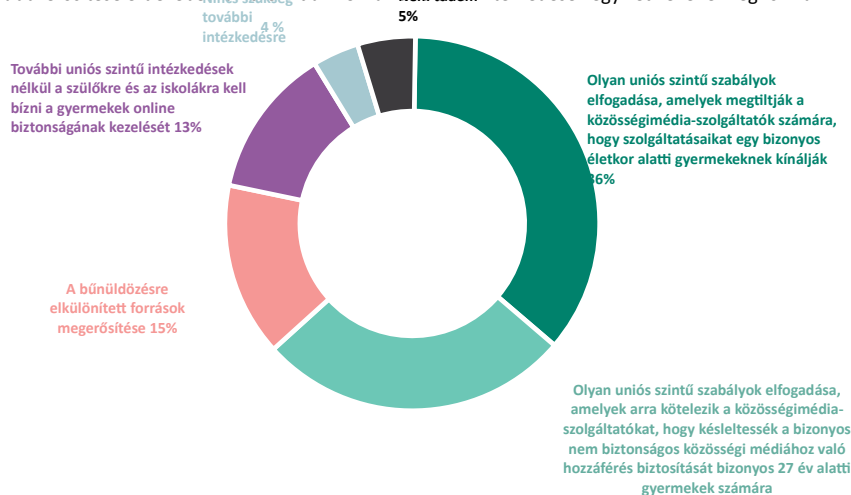
Eurobarométer gyorsfelmérés
Uniós kihívások és prioritások

hagyná a kérdést a szülőkre és az iskolákra további uniós szintű intézkedések nélkül.

Mindössze 4% véli úgy, hogy nincs szükség további intézkedésre, 5% pedig nem nyilvánított véleményt.

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívásai és prioritásai

kérdés: A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály előírja az online platformok számára, hogy jobban védjék meg a gyermekeket az olyan ártalmaktól, amelyek például az internetes zaklatás, a gyermekcsábítás, az erőszakos/szélsőséges anyagoknak való kitettség, az addiktív tervezés vagy az úgynevezett nyúllyukak révén következhetnek be. A gyermekek online védelmének további erősítése érdekében Ön szerint az EU-nak az alábbi intézkedések egyikét kellene meghoznia:

Az uniós szabályok támogatása mindenhol megoszlik, és élesebb különbségek vannak a teljes tilalommal kapcsolatban

Az uniós szintű szabályok előnyben részesítését minden tagállamban a többség osztja. Összességében az uniós szintű szabályokat magukban foglaló két lehetőséget mindenhol legalább többség támogatja, az ausztriai 54%-tól több déli és keleti országban, például Görögországban (74%), valamint Portugáliában és Romániában (mindkettő 72%) mintegy 70%-ig vagy még tovább. A gyermekek online védelmére irányuló uniós fellépés támogatása ezért az egész Európai Unióban széles körben konszenzuson alapul. A különbségek azonban még szembetűnőbbek a teljes tilalom lehetőségével kapcsolatban, azaz az olyan uniós szabályok tekintetében, amelyek megakadályozzák a közösségimédia-szolgáltatókat abban, hogy szolgáltatásaikat egy bizonyos életkor alatti gyermekeknek kínálják. Ez az opció Ausztriában 27 %, Németországban 28 %, Írországon, Portugáliában, Romániában, Szlovákiában és Bulgáriában 44 %, Görögországban pedig akár 49 % is lehet. A kontraszt inkább az előnyben részesített eszköz, mintsem a támogatás általános szintje közötti különbséget tükrözi. Egyes országokban a vélemény a teljes tilalom felé hajlik, mint például Görögországban (49%, szemben a késedelmes hozzáférés 25%-ával), Írországon (44%,

szemben a 19%-kal) és Bulgáriában (44%, szemben a 23%-kal). Más országokban a fokozatosabb megközelítést részesíti előnyben, amely a hozzáférés késleltetésén alapul, mint például Észtországban (41% a késedelemért, szemben a tilalom 30%-ával) és Szlovéniában (39% a 30%-kal szemben).

A teljes körű tilalom támogatottsága az életkorral és a közösségi médiától legtávolabb esők körében növekszik

Az uniós szintű szabályok támogatottsága valamennyi társadalmi csoportban stabil: szinte mindegyikben 56–69 % között mozog, ami egyéni szinten megerősíti az országok között már kialakult konszenzust. Az országokhoz hasonlóan különbségek mutatkoznak az eszköz megválasztásában, és mindenekelőtt a teljes tilalom támogatásában. Ez a támogatás az életkor előrehaladtával folyamatosan növekszik: a 15 és 24 év közötti válaszadók 29%-áról az 55 év feletiek 43%-ára. Az idősebb válaszadók kevésbé hajlamosak arra, hogy az ügyet a szülők és az iskolákra hagyják (11%, szemben a legfiatalabbak 18%-ával). A legélesebb ellentét azonban a közösségi média használatával kapcsolatos: a nem használók támogatják leginkább a teljes körű tilalmat (46%), és a legkisebb valószínűséggel hagyják azt a szülők és az iskolákra (6%), míg minél többen használják a közösségi médiát tájékoztatás céljából, annál inkább hajlanak a késleltetett hozzáférésre a tilalom

Eurobarométer gyorsfelmérés
Uniós kihívások és prioritások

helyett. A gyermekek jelenléte megerősíti az életkori mintát. Azok a válaszadók, akiknek nincs 15 év alatti gyermekük, jobban támogatják a teljes körű tilalmat (39%), mint azok, akik három vagy több gyermekkel élnek (29%), akik valamivel inkább a késleltetett hozzáférés felé hajlanak. Ezzel szemben a nemek, az oktatás és a lakóhely nem sokat számít.

2. A demokrácia és a jogállamiság megítélése

2.1 A demokrácia pillérei meghatározása

Ami az EU-n belüli demokrácia pilléreihez azonosítást illeti, a szólásszabadság az első

Az európaiak közel egyharmada (34%) a szólásszabadságot tartja a demokratikus társadalom legfontosabb elemének, ezt követik a szabad és tisztességes választások (32%), valamint a jogállamiság tiszteletben tartása és az alapvető jogok védelme (31%).

Bár a polgárok számára messze a legfontosabbak az alapvető demokratikus szabadságok, a korrupció elleni küzdelem és az intézmények függetlensége is kiemelt helyen szerepel: a korrupció elleni küzdelem (28%), az igazságszolgáltatási rendszer függetlensége (26%), a politikai vezetők átláthatósága és elszámoltathatósága (26%).

Ezek az elemek jóval megelőzik a demokratikus pluralizmussal és a civil társadalmi térrel kapcsolatos kérdéseket: a polgárok részvétele a nyilvános vitában és döntéshozatalban (22%), valamint a média szabadsága és függetlensége (21%).

A kisebbségek (14%) és a politikai ellenzék (11%) jogaira sokkal ritkábban hivatkoznak.

Az egyes uniós tagállamokban eltérőek a nézetek arról, hogy mi a legfontosabb egy demokráciában

Bár uniós szinten a szólásszabadság a leggyakrabban említett elem, jelentősége az Európai Unión belül eltérő: jellemzően északnyugaton érvényesül, például Hollandiában (45%), Dániában (44%) és Svédországban (41%). A szabad és tisztességes választásokat Lettország (43%), Románia (42%) és Litvánia (41%) említette a leggyakrabban.

Másrészt a korrupció súlyosabb súlyt jelent délen és keleten: Bulgáriában a válaszadók 50%-a véli úgy, hogy a korrupció elleni küzdelem a demokrácia legfontosabb eleme, amely messze meghaladja az uniós átlagot (28%). Hasonlóan magas az arány Portugáliában (46%), Horvátországban (44%) és Görögországban (42%).

A kisebbségek jogainak tiszteletben tartása és a kormányt bíráló erős ellenzék minden tagállamban meglehetősen alacsony, nem haladja meg a 22%-ot (Luxemburg, a kisebbségi jogok esetében) és a 21%-ot (Málta, az ellenzék esetében).

Q3 Ön szerint az alábbiak közül melyek a demokratikus társadalom legfontosabb elemei?

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívásai és prioritásai

Q3 Ön szerint az alábbiak közül melyek a demokratikus társadalom legfontosabb elemei?

Bázis: EU-27 (%)

	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Szólásszabadság / véleménynyilvánítás szabadsága	34	38	22	33	44	38	33	32	32	24	36	31	36	29	27	26	32	29	29	45	37	34	25	30	28	30	36	41
Szabad és tisztességes választások	32	33	35	37	36	38	38	37	20	26	26	31	23	21	43	41	28	36	32	43	35	39	28	42	30	32	41	41
A jogállamiság tiszteletben tartása és az alapvető jogok védelme	31	26	28	32	32	31	32	28	35	35	29	32	36	33	29	19	35	33	37	23	31	25	36	34	39	36	33	29
A korrupció elleni küzdelem	28	20	50	27	20	17	23	21	42	41	26	44	30	41	31	38	20	31	18	15	24	22	46	40	36	35	20	22
Független igazságszolgáltatási rendszer	26	27	38	25	27	25	24	26	37	31	21	39	22	24	20	20	23	34	26	28	30	34	23	26	28	27	31	21
A politikai vezetők átláthatósága és elszámoltathatósága	26	25	25	25	22	19	28	31	32	35	29	28	29	38	22	35	31	28	32	21	20	22	37	24	26	22	21	20
A média szabadsága és függetlensége	21	17	18	24	21	21	26	19	18	19	18	20	22	19	21	26	25	20	25	24	21	31	16	15	27	21	22	26
A polgárok részvétele a nyilvános vitában és döntéshozatalban	22	21	29	19	22	23	29	24	24	20	25	26	22	23	21	25	30	16	24	21	20	20	20	18	27	20	23	24
A kisebbségek jogainak tiszteletben tartása	14	14	5	6	12	14	13	16	10	11	17	8	19	17	10	6	22	11	19	11	11	12	15	9	9	10	12	11
Egy erős ellenzék, amely kritizálhatja a kormányt	11	14	9	8	11	15	15	16	13	10	11	11	8	17	14	12	19	8	21	14	9	11	8	10	8	9	11	10

A szociodemográfiai adatok jelentős generációs megosztottságot mutatnak abban, hogy az európai polgárok hogyan képzelik el a demokráciát

Az 55 éves és annál idősebb válaszadók erősebb kapcsolatot mutatnak a jogállamiság intézményi pilléreivel: nagyobb valószínűséggel hivatkoznak a szabad és tisztességes választásokra (38%, szemben a 15–24 évesek 26%-ával), a tiszteletre és az alapvető jogokra (38%, szemben a 24%-kal), a független igazságszolgáltatási rendszerre (33%, szemben a 18%-kal), valamint a korrupció elleni küzdelemre (30%, szemben a 21%-kal).

Ezzel szemben a fiatalabb generációk a demokrácia részvételen alapulóbb és inkluzívabb felfogását részesítik előnyben, nagyobb jelentőséget tulajdonítva a kisebbségek jogainak tiszteletben

tartásának (a 15–24 évesek 20 %-a, szemben az 55 évesek és idősebbek mindössze 11 %-ával), valamint a polgárok nyilvános vitában való részvételi képességének (24 %, szemben a 21 %-kal).

Ugyanez az intézményi integritás iránti elkötelezettség figyelhető meg azon polgárok körében is, akik kritikusabban viszonyulnak az EU jelenlegi működéséhez: azok, akik elégedetlenek a jogállamiság tiszteletben tartásával az EU-ban, nagyobb valószínűséggel rangsorolják a korrupció elleni küzdelmet (31%, szemben az elégedettek 25%-ával).

2.2 A jogállamisággal való vegyes elégedettség nemzeti és uniós szinten

Az európaiak megosztottak a jogállamiság tiszteletben tartásával kapcsolatban, különösen uniós szinten

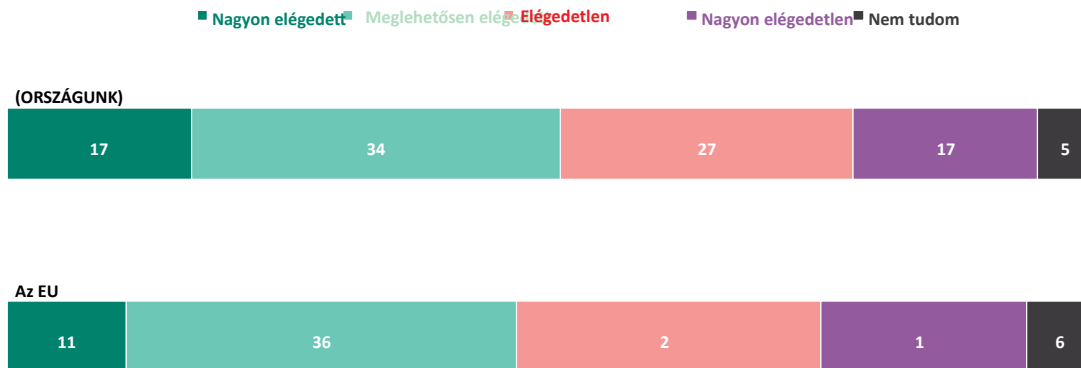
Az európaiak csekély többsége elégedett a jogállamiság saját országában való tiszteletben tartásával (51%, ebből 17% nagyon elégedett és 34% meglehetősen elégedett), szemben az elégedetlenek 44%-kal (27% inkább elégedetlen és 17% elégedetlen).

A vélemények uniós szinten egyenletesebben oszlanak meg: Az európaiak 47%-a elégedett a jogállamiság tiszteletben tartásával az EU-ban (11% nagyon elégedett, 36% inkább elégedett), szemben az elégedetlenek 47%-ával (28% inkább elégedetlen, 19% nagyon elégedetlen), ami arra utal, hogy a polgárok uniós szinten valamivel kritikusabbak a jogállamisággal szemben, mint saját országukon belül.

43% nagyon elégedett, 28% inkább elégedett) és Észtország (70%: 32% nagyon elégedett, 38% inkább elégedett) szintén különösen pozitív megítélést mutat. Ez az öt ország kiemelkedik azon polgárok közül, akik „nagyon elégedettek” (54%, 46%, 37%, 43% és 32%), és ezt a szintet sehol máshol nem érték el az EU-ban, ahol ez az arány nem haladja meg a 21%-ot (Ausztria, Litvánia).

A spektrum másik végén Bulgária áll (összesen 29 % elégedett: 12% nagyon elégedett, 17% inkább elégedett, szemben a 66%-os elégedetlenséggel), Horvátország (32% elégedett: 8% nagyon elégedett, 24% inkább elégedett, míg 63% elégedetlen) és Görögország (35% elégedett: 13% nagyon elégedett, 22% inkább elégedett, míg 62% elégedetlen) számol be a jogállamiságba vetett bizalom legalacsonyabb szintjéről saját országában.

Q4 Összességében mennyire elégedett vagy elégedetlen a jogállamiság tiszteletben tartásával

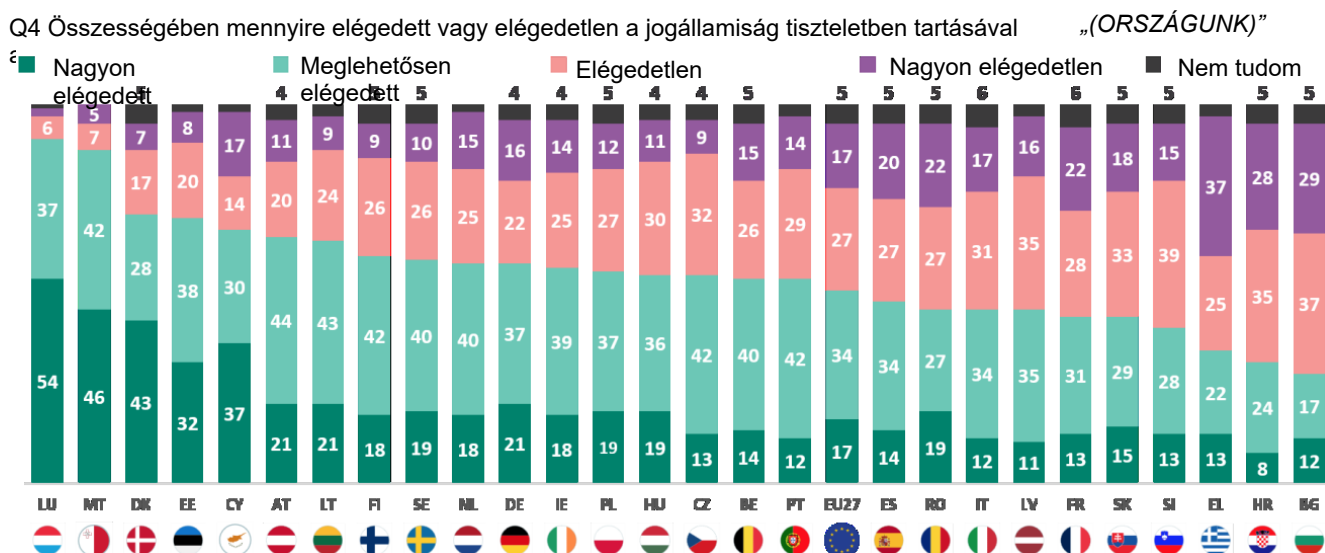

A jogállamiság tiszteletben tartása mélyen megosztja a tagállamokat

Az európai polgárok erősen megosztottak a tekintetben, hogy saját országukban hogyan vélekednek a jogállamiságról. A kisebb tagállamok különösen pozitív véleménnyel tűnnek ki: Luxemburg (összesen 91 % elégedett: 54% nagyon elégedett, 37% inkább elégedett), Málta (88%: 46% nagyon elégedett, 42% inkább elégedett) és Ciprus (67%: 37% nagyon elégedett, 30% inkább elégedett) mindannyian magas szintű bizalomról számolnak be nemzeti jogállamiságuk iránt. Dánia (71% elégedett:

Eurobarométer gyorsfelmérés Uniós kihívások és prioritások

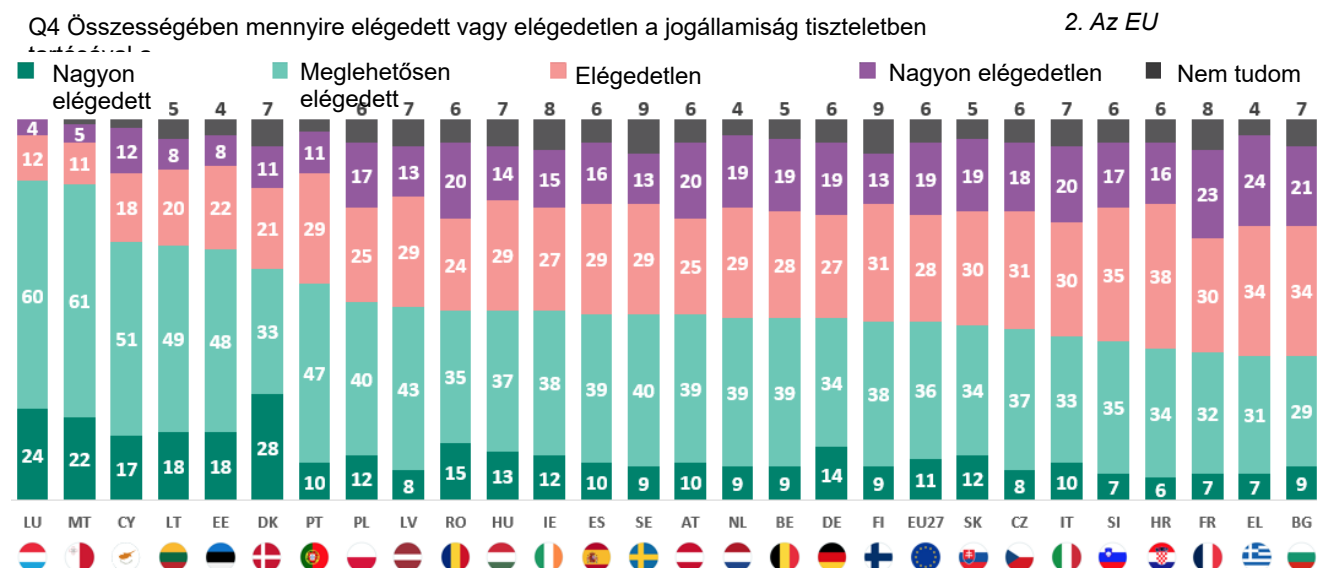
Összességében a teljes elégedettség 1 % (Luxembourg) és 2 % (Bulgária) között mozog, ami jól mutatja, hogy tagállamonként mennyire eltérő a jogállamiság.

A jogállamisággal kapcsolatos nemzeti és uniós szintű elégedettség általában közeledik egymáshoz

A jogállamiság uniós szintű tiszteletben tartásával való elégedettség nagyjából tükrözi a nemzeti képet, bár figyelemre méltó konvergenciahatással. Továbbra is Luxemburg (84%) és Málta (83%) a legelégedettebb, őket Ciprus (68%), Litvánia (67%) és Észtország (66%) követi, míg Horvátország (40%), Franciaország (39%), Görögország és Bulgária (38%) számolt be a legalacsonyabb elégedettségi szintről, Görögország (24%) és Bulgária (21%) szintén a „nagyon elégedetlen” polgárok legmagasabb arányáról számolt be.

Ezeknek az eredményeknek a nemzeti szintű elégedettséggel való összehasonlítása konvergáló

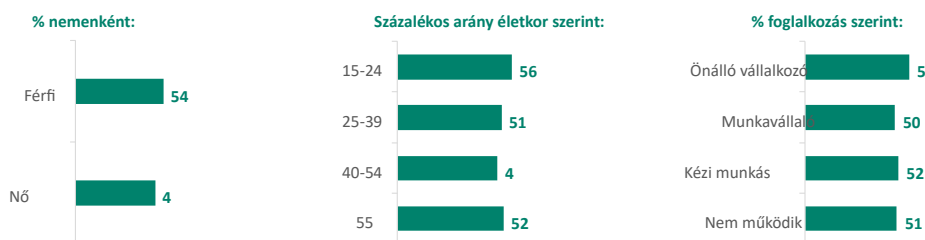

mintát mutat: azok az országok, amelyek saját országukban a leginkább elégedettek a jogállamisággal, általában valamivel kevésbé elégedettek azzal uniós szinten (Luxemburg: 91% nemzeti szinten, szemben az EU 84%-ával; Málta: 88% vs. 83%; Dánia: 71%, szemben a 61%-kal), míg a saját nemzeti jogállamiságukat leginkább kritikus országok viszonylag elégedettebbek az EU-val (Bulgária: 29% nemzeti szinten, szemben az EU 38%-ával; Horvátország: 32% vs. 40%; Görögország: 35%, szemben a 38%-kal), ami arra utal, hogy ezekben az országokban az EU-t valamivel megnyugtatóbb referenciának tekintik.

***Ellentét a jogállamiság országukban érzékelt
 jelentőségével kapcsolatban megfigyelt mintával***

A jogállamiság tiszteletben tartásával való elégedettség szociodemográfiai profilonként is változik. A férfiak (54%) valamivel nagyobb elégedettségről számolnak be, mint a nők (szemben a 49%-kal). Az életkor nem lineáris, U alakú mintát mutat: az elégedettség a 15–24 évesek körében a legmagasabb (56%), folyamatosan csökken a 40–54 évesek közötti legalacsonyabb szintre (49%), majd ismét emelkedik az 55 évesek és idősebbek körében (52%). Ez ellentétben áll a jogállamiság érzékelt jelentőségével kapcsolatban megfigyelt mintával (Q3), ahol az idősebb válaszadók látták a legnagyobb valószínűséggel a jogállamiságot alapvető demokratikus elvnek. Az önfoglalkoztató válaszadók a legelégedettebbek a foglalkozási csoportban (58%), megelőzve a munkavállalókat (50%), a fizikai dolgozókat (52%) és a nem dolgozó munkavállalókat (51%).

Q 4 Összességében mennyire elégedett vagy elégedetlen a jogállamiság tiszteletben tartásával? **(AZ ORSZÁGUNK) Összesen Elégedett**

2.3 Az uniós döntéshozatal befolyásolására irányuló polgári fellépéssel kapcsolatos szkepticizmus

Az európaiak a szavazáson túl a polgári kezdeményezéseket és a kollektív fellépést tekintik az EU befolyásolásának leghatékonyabb módjainak

A polgári részvétel közvetlenebb formáiban, például az európai polgári kezdeményezésben való részvételt tekintik a leghatásosabb intézkedésnek (összesen 46%: 12 % nagyon hatékony, 34 % meglehetősen hatékony), ezt követi a politikai mozgalmakban, pártokban vagy szakszervezetekben való részvétel (összesen 42 % hatékony: 11 % nagyon hatékony, 31 % meglehetősen hatékony). Ennek ellenére az európaiak közel fele úgy véli, hogy ez a két intézkedés nem hatékony (42%, illetve 47%).

Bizonyos termékek politikai, etikai vagy környezetvédelmi okokból történő bojkottját vagy vásárlását, valamint a tüntetéseken vagy az alulról szerveződő mozgalmak más formáiban való részvételt a válaszadók hasonló aránya (mindkettő esetében összesen 37 %) hatékornak tekinti, míg egy egyesület vagy nem kormányzati szervezet tagjának lenni a legkevésbé hatékony intézkedésnek minősül (összesen 35 %: 9% nagyon hatékony, 26% meglehetősen hatékony), és a leggyakrabban egyáltalán nem hatékornak tekintett (összesen 53% nem hatékony, ebből 19% „egyáltalán nem hatékony”).

Összességében a szerepvállalás kollektívabb formáit, a polgári kezdeményezéseket, a politikai mozgalmakat, a pártokat és a szakszervezeteket hatékonyabbnak tartják, mint az egyéni vagy fogyasztói alapú fellépéseket, például a bojkottot vagy az asszociatív részvételt.

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívásai és prioritásai

kérdés: Az alábbi intézkedések mindegyikével kapcsolatban mondja el, hogy véleménye szerint azok a választásokon túl is hatékonyan befolyásolják-e az uniós szintű politikai döntéshozatalt.

A polgárok fellépésébe vetett bizalom tagállamoként igen eltérő

Az országos szintű eredményeket tekintve Málta, Luxemburg és Ciprus következetesen kiemelkedik azon tagállamok közül, amelyek a leginkább bíznak a polgári fellépés hatékonyságában, mind az öt vizsgált szerepvállalási forma tekintetében, gyakran az EU-27 átlagához képest széles mozgástérrel. Például a máltai válaszadók 84%-a és a luxemburgi válaszadók 81%-a véli úgy, hogy valamely egyesület vagy nem kormányzati szervezet tagja, szemben az uniós szintű mindössze 35%-kal. Ez tükrözi a jogállamisággal való elégedettség tekintetében megfigyelt mintát, ahol ugyanez a három ország szintén a legmagasabb helyet foglalta el, ami arra utal, hogy ezekben a tagállamokban szélesebb körű az intézményi és polgári bizalom légköre. A spektrum másik végén Franciaország áll a legalsó vagy ahhoz közeli helyen a legtöbb vizsgált szerepvállalási forma tekintetében, beleértve a politikai mozgalmakat, pártokat vagy szakszervezeteket (32 %, a legalacsonyabb arány az EU-ban), valamint a tüntetéseken vagy alulról szerveződő mozgalmakban való részvételt (29 %, a második legalacsonyabb arány).

A fiatalok hajlamosabbak azt gondolni, hogy a polgári részvétel közvetlenebb formáiban – például az európai polgári kezdeményezésben – való részvétel hatékonyan befolyásolhatja az EU-t a politikai döntéshozatalban.

Úgy tűnik, hogy a nemi hovatartozás nem befolyásolja az érzékelést: a férfiak és a nők egyaránt valószínűsíthetően úgy vélik, hogy a polgári részvétel közvetlen formái – például az európai polgári kezdeményezés – hatékonyan befolyásolják az uniós döntéshozatalt (mindkét esetben 46%).

Az életkor kevésbé lineáris mintát mutat: A legvalószínűbb, hogy a 15–24 évesek tekintik ezt a részvételi formát hatékonynak (53%), szemben a 25–39 évesek 45%-ával, a 40–54 évesek 43%-ával és az 55 évesek és idősebbek 46%-ával, ami azt jelenti, hogy a legfiatalabb korcsoport kiemelkedik, míg a másik három korcsoport viszonylag közel áll egymáshoz.

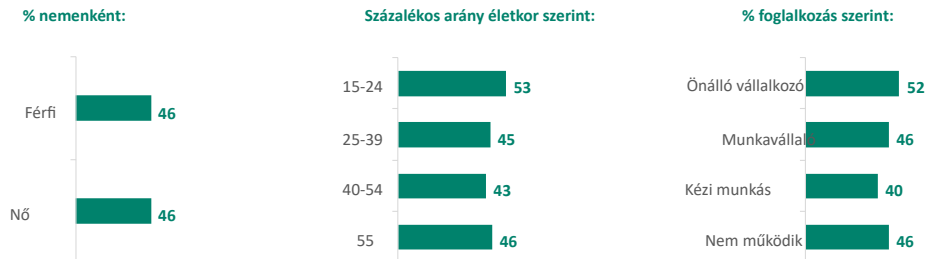
A foglalkozás szélesebb szakadékot tár fel: az önálló vállalkozók válaszadói vélik a legnagyobb valószínűséggel hatékonynak a polgári részvételt (52%), megelőzve a munkavállalókat és a nem dolgozókat (mindegyik 46%), míg a fizikai dolgozók a legkevésbé meggyőzőek (40%).

Eurobarométer gyorsfelmérés

Unió kihívásai és prioritásai

kérdés: Az alábbi intézkedések mindegyikével kapcsolatban mondja el, hogy véleménye szerint azok a választásokon túl is hatékonyan befolyásolják-e az uniós szintű politikai döntéshozatalt.

Vegyen részt a polgári részvétel közvetlenebb formáiban, például az európai polgári kezdeményezésben.

3. Az energiaválság

3.1 Megújuló energia, a fosszilis tüzelőanyagoktól való eltávolodás vezető eszköze

A megújuló energia fejlesztése kiemelkedik a fosszilis tüzelőanyagoktól való elmozdulás vezető intézkedéseként, amelyet két európai közül több mint egy említett

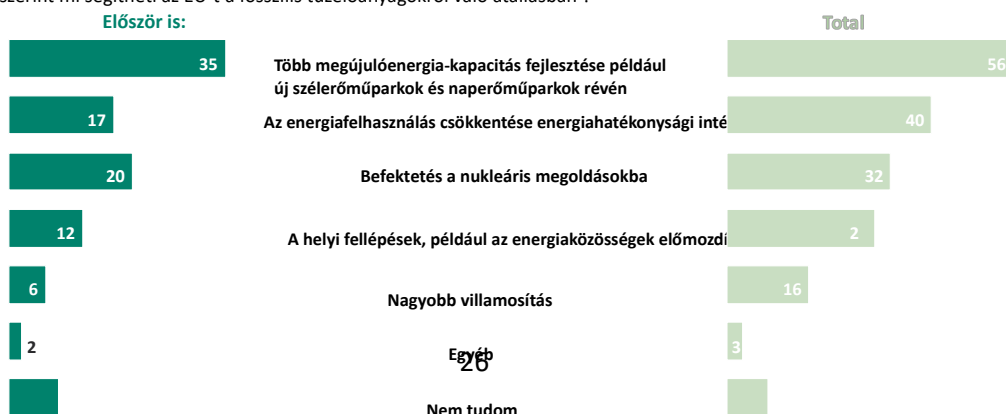
Először is, amikor az európaiak arra gondolnak, hogy mi segítheti az EU-t a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásban, nagyobb megújulóenergia-kapacitást kell kiépíteni, például új szél- és naperőműparkok révén (35%). Ez is a leggyakrabban idézett elem (56%), megerősítve a megújuló energiaforrásokat, mint az emberek elméjének egyértelmű vezető mozgatórugóját.

A következő leggyakrabban említett lehetőség az energiafelhasználás energiahatékonysági intézkedések révén történő csökkentése (összesen 40 %) és a nukleáris megoldásokba való beruházás (32 %), amelyek mindegyikét öt európai polgárból körülbelül egyharmad-kettő látja a válasz részeként. Tíz válaszadóból közel három említette a helyi intézkedések, például az energiaközösségek előmozdítását (29%), ami azt sugallja, hogy a nagy léptékű megoldások mellett valóban decentralizáltabb, közösségvezérelt megközelítésekre van szükség. Ezzel szemben a nagyobb villamosítást sokkal ritkábban említik (16%), ami arra utal, hogy a fosszilis tüzelőanyagoktól való eltávolodás kevésbé közvetlen vagy kevésbé jól megértett mozgatórugójának tekintik.

A megújuló energiaforrások dominálnak, különösen a dél- és kelet-mediterrán Európában

Az országos szintű eredményeket tekintve a fosszilis tüzelőanyagokra való átállás mozgatórugói az egyes országok saját energiakörnyezetét tükrözik. Első válaszként a nukleáris megoldások támogatása Lengyelországban (30%, szemben a 27 tagú EU 20%-ával), Bulgáriában és Svédországban (mindkét esetben 25%) és Szlovákiában (24%) a legmagasabb, ahol már működnek vagy aktívan fejlesztik a nukleáris kapacitást, míg a legalacsonyabb Cipruson és Máltán (10%), valamint Magyarországon és Írországon (11%), ahol egyikük sem rendelkezik nukleáris programmal. Franciaország kiemelkedik, mint kivétel: annak ellenére, hogy régóta az atomenergiára támaszkodik, a francia válaszadók 20%-a először ezt említi (ugyanaz, mint az EU-27 átlaga), és ehelyett az energiahatékonysági intézkedések terén vezeti az EU-t (22%, Luxemburg mellett 23%), nem pedig a megújuló energiaforrások tekintetében, amelyeket a legtöbb más országnál (30%) kevesebbet említenek. Ezzel szemben Dél- és Délkelet-Európában a megújuló energia kapacitása dominál, Horvátország, Málta, Ciprus, Magyarország és Spanyolország egyaránt először 44–46%-ra hivatkozik, ami jóval meghaladja az EU-27 35%-os átlagát, ami valószínűleg erősebb érzékelt napenergia-potenciált tükröz. A helyi, közösségi alapú intézkedések is jelentős teret nyernek az első és a második említés között szinte mindenhol (az EU-27 szintjén 12–22%), különösen Máltán (13–29%) és Cipruson (14–28%), rámutatva arra, hogy ezeket a megoldásokat értékes kiegészítésnek tekintik, nem pedig kiemelt prioritásnak. Végezetül a „nem tudom” válaszok gyakoribbak az északi és balti

9. kérdés: Ön szerint mi segítheti az EU-t a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásban ?

országokban, Finnországban és Svédországban (12 %), Bulgáriában, Csehországban és Dániában (10 %), szemben Máltával (1%), Luxemburggal (2%) vagy Spanyolországgal és Írországgal (mindkettő 5%).

A nemek közötti egyenlőség és az oktatás jobban alakítja az atomenergiával kapcsolatos attitűdöket, mint a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos attitűdöket

A nemek közötti egyértelmű szakadék az atomenergia körül is megmutatkozik, amelyet a férfiak 35%-a említett, szemben a nők 29%-ával, míg a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos nézetek nagyjából hasonlóak a nemek között.

Az oktatási szintek jobban alakítják az atomenergiával, mint a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos attitűdöket: a nukleáris megoldások támogatása a legalacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők körében 24%-ról a legmagasabb iskolai végzettséggel rendelkezők körében 36%-ra nő, ami 12 százalékpontos különbség, míg a megújuló energiaforrások csak kismértékben (52–59%) térnek el egymástól; az alacsonyabb iskolai végzettségű válaszadók is jelentősen nagyobb valószínűséggel válaszolnak a „nem tudom” kérdésre (11%, szemben a magasan képzettek 5%-ával).

3.2 Az energiaárak emelkedése: Strukturális változás helyett a fogyasztás csökkentése

Az emelkedő energiaárakkal szemben az európaiak főként fogyasztásukat csökkentik ahelyett, hogy strukturális megoldásokba ruháznának be

Az európaiak 31%-a nyilatkozott úgy, hogy az iráni háború kitörését követő energiaár-emelkedésre válaszul csökkentette teljes villamosenergia-fogyasztását. A második leggyakoribb intézkedés az energiafogyasztás szorosabb nyomon követése (27%), majd a fűtési vagy hűtési felhasználás csökkentése (26%). Az energiafelhasználásnak az alacsonyabb árak vagy a csúcsidőn kívüli órák kihasználása érdekében történő kiigazítása (20%) és a változó közlekedési szokások (19%) szintén a legszélesebb körben bejelentett intézkedések közé tartoznak, ami azt mutatja, hogy az európaiak a pusztán fűtésen és villamos energián túl több területen is kiigazítják magatartásukat.

Ezzel szemben sokkal ritkábban hivatkoznak strukturálisabb és gyakran költségesebb vagy hosszabb távú megoldásokra: az energiahatékony készülékekbe való beruházás (16%), az energiaszolgáltató vagy -szerződés összehasonlítása vagy váltása (14%), a megújulóenergia-megoldások, például a napelemek telepítése (14%) és az otthoni szigetelés javítása (13%) mind jóval elmarad a fent említett viselkedésszerű kiigazításoktól. Az energiafelhasználás kezelésére szolgáló digitális eszközöket (9%) és az energiaközösséghez való

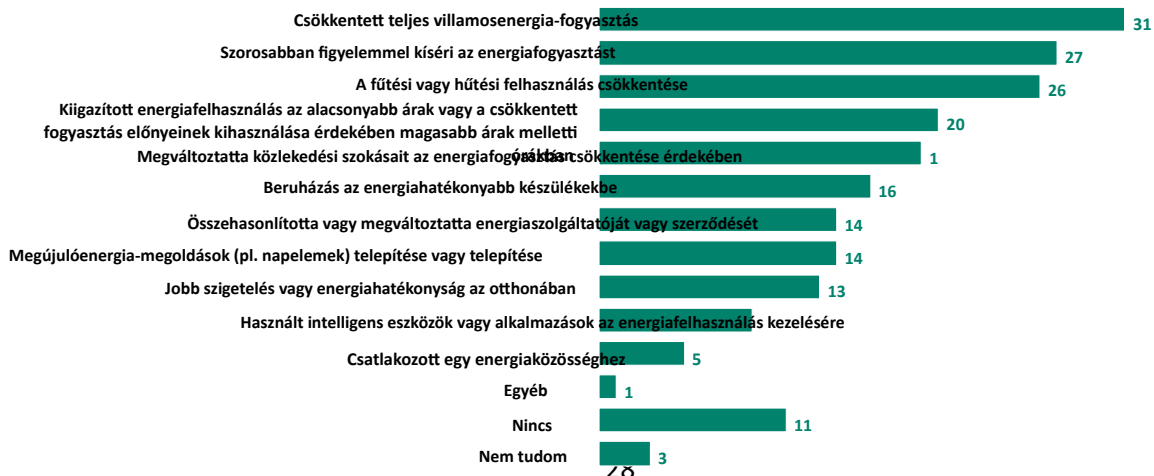
csatlakozást (5%) még ritkábban említik, ami megerősíti, hogy a napi viselkedésszerű változások továbbra is messze a preferált válasz az emelkedő árakra, megelőzve minden beruházásalapú megoldást.

Nevezetesen, míg az európaiak 11%-a azt állítja, hogy egyáltalán nem változtatott energiafogyasztási szokásain, csak 3%-uk mondja azt, hogy nem tudja, ami arra utal, hogy a legtöbb európainak meglehetősen világos elképzelése van arról, hogy változtatott-e magatartásán, és ha igen, hogyan.

Görögország és Franciaország csökkentette a legnagyobb mértékben a fogyasztást, míg Málta és Luxemburg fektetett be a legtöbbet strukturális megoldásokba

Az országos szintű eredményeket tekintve Görögország és Franciaország kiemelkedik a magatartásbeli válaszlépéseik intenzitása tekintetében, és egyszerre több intézkedés tekintetében is a vezető országok közé tartozik: Görögország vezet a villamosenergia-fogyasztás csökkentésében (43%, szemben az EU27-ek 31%-ával), a fűtési vagy hűtési felhasználás csökkentésében (36%, szemben az EU27-ek 26 %-ával), valamint az energiaszolgáltató-váltásban (20%, szemben az EU27-ek 14%-ával), míg Franciaország a villamosenergia-fogyasztás csökkentése (36%, szemben az EU27-ek 31%-ával), a fűtési vagy hűtési felhasználás csökkentése (34%, szemben az EU27-ek 26%-ával) és a közlekedési szokások megváltoztatása (27%, szemben az EU27-ek 19%-ával) terén is az első három között van, ami arra utal, hogy e két ország

Q10 Az energiaáraknak az iráni háború kezdete (2026. február vége) utáni emelkedésére válaszul Ön az alábbi intézkedések közül melyeket hajtott végre annak érdekében, hogy aktívabban csökkentse energiafelhasználását?

összességében a legszélesebb körű erőfeszítéseket tette energiafelhasználásuk csökkentése érdekében.

Málta vezeti az intelligens eszközök vagy alkalmazások (27%), az otthoni szigetelés (25%), az energiahatékony készülékek (24%) és az energiaközösséghez való csatlakozás (14%) listáját, és Luxemburg következetesen a második vagy a harmadik helyen áll ugyanezen tételek tekintetében (28% a megújuló megoldások telepítése, 22% az intelligens eszközök, 13% az energiaközösségek esetében), ami valószínűleg ahhoz kapcsolódik, hogy ezek kisebb, gazdagabb országok, ahol a magasabb költségű beruházások hozzáférhetőbbek.

A spektrum másik végén Finnországban messze a legmagasabb azoknak a válaszadóknak az aránya, akik egyáltalán nem tettek lépéseket (25%, szemben a 27 tagú EU-ban mért 11%-kal), és ezzel együtt szinte valamennyi magatartásformában a legalacsonyabb pontszámot érték el (13% a fűtési vagy hűtési célú felhasználás csökkentése, 9% az energiahatékony készülékek, 2% az energiaközösségek esetében), ami valószínűleg már szabályozott vagy viszonylag alacsony energiaárakat vagy már energiahatékony lakásállományt tükröz. Lettország, Litvánia és Szlovákia profilja nagyjából hasonló, és a „nincs” válaszok aránya magas (18–20%). Szlovénia és Horvátország különösen kiemelkedik az energiafelhasználásnak a csúcsidőn kívüli órák kihasználása érdekében történő kiigazítása terén, amit a válaszadók 38 %-a, illetve 31 %-a idézett, ami jóval meghaladja az EU-27 20 %-os átlagát, rámutatva arra, hogy e két országban potenciálisan fejlettebb vagy vonzóbb a használati időre vonatkozó árképzési rendszerek.

Végezetül Románia és Bulgária a fogyasztás nyomon követése iránti erőteljes elkötelezettséget (36% és 24%) és a hatékony készülékekbe vagy szigetelésbe való beruházást (20–23%) ötvözi az energiaszolgáltató-váltásra való különösen alacsony hajlandósággal (mindkét országban 5%), ami kevésbé versenyképes vagy kevésbé hozzáférhető energiapiacot tükrözhet.

Az életkor az energiafelhasználás csökkentésében való részvétel egyik mozgatórugója

A társadalmi-demográfiai bontások egyértelmű generációs mintát mutatnak arra vonatkozóan, hogy az európaiak hogyan reagáltak az emelkedő energiaárakra: az idősebb válaszadók (55 év felettiek) jelentősen nagyobb valószínűséggel csökkentették villamosenergia-fogyasztásukat (38%, szemben a 40 év alattiak 23–24%-ával), és jobban nyomon követik energiafelhasználásukat (32%, szemben a 22%-kal), míg a fiatalabb válaszadók kiemelkednek az intelligens eszközök vagy alkalmazások nagyobb mértékű használatáért (13% a 15–24 évesek körében, szemben az 55 év felettiek 7%-ával) és az energiaközösséghez való csatlakozásukért (7 %, szemben a 2%-kal).

4. A kereskedelempolitika és a gazdasági szuverenitás megítélése

4.1 Együttműködés a kereskedelmi tárgyalások során

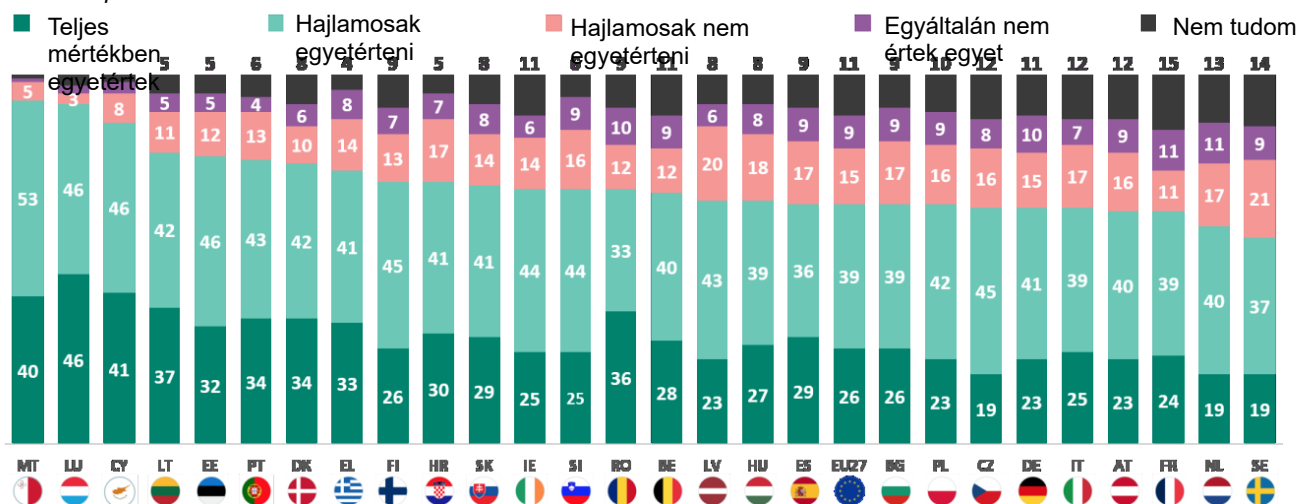
Az európaiak kétharmada úgy véli, hogy az EU-nak diverzifikálnia kell kereskedelmét, és hogy a tagállamok jobb tárgyalásokat folytatnak egymással

Az európaiak 65%-a egyetért azzal, hogy az EU-nak

A kereskedelmi tárgyalások terén folytatott uniós szintű együttműködés nagyon hasonló mintát mutat: Az európaiak 62%-a gondolja úgy, hogy a tagállamok jobb eredményeket érhetnek el az uniós szintű együttműködéssel (23% teljes mértékben egyetért, 39% hajlamos egyetérteni). 27% nem ért egyet (10% teljesen, 17% hajlamos erre), és ismét 11%-nak nincs egyértelmű véleménye a

6. kérdés: Mennyire ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állításokkal?

Az EU-nak meg kell erősítenie gazdasági függetlenségét azáltal, hogy diverzifikálja kereskedelmi kapcsolatait

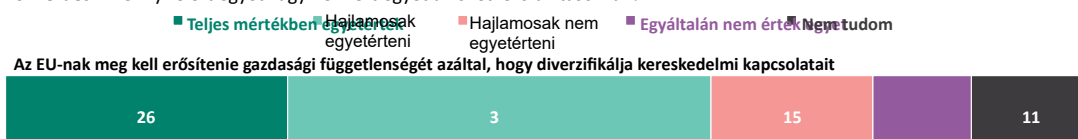

meg kell erősítenie gazdasági függetlenségét kereskedelmi kapcsolatainak diverzifikálásával, ebből 26% teljes mértékben egyetért, 39% pedig hajlamos egyetérteni. Csak 24% nem ért egyet (9% egyáltalán nem ért egyet, 15% hajlamos nem egyetérteni), míg 11% nem tudja megmondani, hogy ez előnyös lenne-e vagy sem.

nyilatkozatról.

A támogatás szintje mindkét állítás esetében figyelemreméltóan következetes: 65% szemben a 62%-kal, a mindössze 3 százalékpontos különbség és a „nem tudom” válaszok aránya azonos (11%), ami arra utal, hogy az európaiak egységesen úgy vélik, hogy az autonómabb és összehangoltabb uniós kereskedelmi megközelítés kéz a kézben jár,

6. kérdés: Mennyire ért egyet vagy nem ért egyet a következő állításokkal?

A tagállamok uniós szintű együttműködéssel jobb eredményeket érhetnek el a kereskedelmi tárgyalásokon

Eurobarométer gyorsfelmérés
Uniós kihívások és prioritások

ahelyett, hogy versengő lehetőségeknek tekintenék őket. Az egyik figyelemre méltó árnyalat az, hogy a „teljes mértékben egyetértő” válaszadók aránya valamivel magasabb a kereskedelem diverzifikálása (26%), mint a tagállami együttműködés (23%) esetében, ami arra utal, hogy a gazdasági függetlenség valamivel erősebb, határozottabb támogatást eredményez, mint az intézményi koordináció, bár mindkét elképzelés nagyon hasonló általános egyetértési szintet képvisel.

4.2 A kereskedelmi kapcsolatok diverzifikálása

Mind a 27 tagállamban többségi támogatás, az EU kereskedelmi diverzifikációjának támogatása erősebb a kis nyitott gazdaságokban, és valamivel mérsékeltebb a nagyobb gazdaságokban

A többség minden tagállamban egyetért ezzel az állítással, a svédországi 56%-tól a máltai 93%-ig. A támogatás általában nagyobb a kisebb gazdaságokban: A rangsor élén Málta (93%), Luxemburg (92%) és Ciprus (87%) áll, őket Litvánia (79%) és Észtország (78%) követi. Ezzel szemben Hollandiában (59%) és Svédországban (56%) a legalacsonyabb az egyetértés szintje, még mindig többségben vannak, de észrevehetően közelebb vannak az egyenletes megosztáshoz. A nagyobb gazdaságok az EU-27 átlagához közel vagy éppen alatta helyezkednek el (65%): Lengyelország és Spanyolország pontosan megegyezik (65%), míg Németország és Olaszország 64%-on, Franciaország pedig 63%-on áll. Ez arra utal, hogy bár a kereskedelem diverzifikálásának elképzelése Unió-szerte széles körben elterjedt, a nagyobb, önállóbb gazdaságokban némileg kevésbé – bár még mindig nagyon szilárdan – rezonál, mint a kisebb és kereskedelemtől függőbb gazdaságokban.

A kereskedelmi tárgyalások során az uniós szintű együttműködés támogatása a legkisebb tagállamokban a legmagasabb, Franciaországban pedig a legalacsonyabb.

A többség minden tagállamban egyetért ezzel az állítással, bár a támogatás szintje szélesebb körben változik, mint a kereskedelem diverzifikálása esetében: a franciaországi 54 %-tól a máltai és ciprusi 92 %-ig terjed. Málta és Ciprus (mindkettő 92%), valamint Luxemburg (90%) jóval az EU többi része felett áll, őket követi Portugália (77%) és Észtország (76%), nagyjából ugyanannak a kisebb gazdaságoknak a csoportja, amely a kereskedelem diverzifikálásában is vezető szerepet tölt be. A nagyobb gazdaságok ismét az EU-27 átlagához közel vagy az alatt csoportosulnak (62 %): Németország és Spanyolország pontosan megfelel ennek (62%), Olaszország valamivel alatta van (61%), és Franciaországban a legalacsonyabb a megállapodás

szintje az egész EU-ban (54%), az egyetlen olyan tagállam, ahol a támogatás egyértelműen a 60%-os szint alá esik. Lengyelország (59%) és Csehország (59%) szintén a fenntartottabb országok közé tartozik ebben a nyilatkozatban. Összességében a minta szorosan tükrözi a kereskedelem diverzifikálása tekintetében megfigyelt mintát: a kisebb, kereskedelemtől jobban függő gazdaságokban mutatkozik a legnagyobb igény az uniós szintű koordinációra, és a nagyobb tagállamok, különösen Franciaország, viszonylag visszafogottabb, bár még mindig többségben lévő támogatást fejeznek ki.

A két állítást összehasonlítva a kereskedelem diverzifikálásának támogatása (átlagosan 65 %) általában valamivel magasabb, mint a kereskedelmi tárgyalásokkal kapcsolatos uniós szintű együttműködés (62 %), Franciaország azonban messze a legnagyobb különbséget mutatja a kettő között (63 %, szemben az 54 %-kal, ami 9 százalékpontos különbség), így az egyetlen olyan ország, amely az együttműködés tekintetében 60 % alatt van. Dánia és Lengyelország hasonló, enyhébb mintát mutat, míg Ciprus, Svédország és Lettország az ellenkező irányba halad, és valamivel inkább egyetért az uniós szintű együttműködéssel, mint pusztán a diverzifikációval. A legtöbb más tagállamban a két állítás szinte azonos szintű támogatást kap, ami arra utal, hogy a két elképzelést általában inkább kiegészítőnek, mint versengőnek tekintik.

Az életkor és az oktatás a legkövetkezetesebb társadalmi-demográfiai tényezők az egységesebb és diverzifikáltabb uniós kereskedelempolitika támogatása mögött

Az életkor az a változó, amely a legegyszerűbben kapcsolódik a két állítással kapcsolatos nézetekhez. Az 55 éves és annál idősebb válaszadók a fiatalabb korcsoportoknál jobban támogatják mind a kereskedelmi tárgyalások terén folytatott uniós szintű együttműködést (68%, szemben a 25–39 évesek 57%-ával), mind a kereskedelem diverzifikálását (71%, szemben a 25–39 évesek 59%-ával), ami 11–12 százalékpontos különbséget jelent a leginkább fenntartott és a leginkább támogató korcsoportok között. Az oktatási szint hasonlóan

Eurobarométer gyorsfelmérés Uniós kihívások és prioritások

egyértelmű szerepet játszik az uniós szintű együttműködésben: az alacsony iskolai végzettségűek körében 56%-ról a magas szintű oktatásban 66%-ra emelkedik, bár ez a lejtő sokkal kevésbé hangsúlyos a kereskedelem diverzifikálása szempontjából (65%-ról 69%-ra, egyértelmű minta nélkül). Az uniós szintű együttműködés támogatása gyakorlatilag azonos a férfiak és a nők között (mindkét esetben 62%), míg a férfiak valamivel nagyobb valószínűséggel támogatják a kereskedelem diverzifikálását (67%, szemben a 64%-kal). A földrajzi különbségek szerények, de konzisztensek, a vidéki lakosok valamivel kevésbé támogatják, mint a városlakók, különösen a kereskedelem diverzifikálása tekintetében (60%, szemben a 66%-kal).

5. A legfontosabb uniós kihívások megítélése

5.1 Az európaiak véleménye az EU előtt álló fő kihívásokról

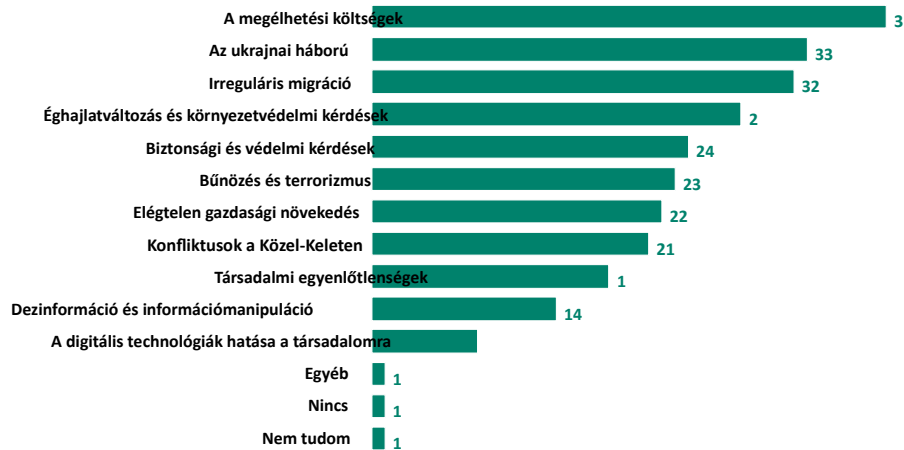
A megélhetési költségek továbbra is az európaiak legfőbb aggodalmi, miközben továbbra is a geopolitikai kérdések dominálnak a nyilvános napirenden

Továbbra is a megélhetési költségek jelentik az európaiak által leggyakrabban az Európai Unió előtt álló egyik fő problémaként azonosított kihívást

gyakorolt hatását (8%) ritkábban említik, de még mindig a társadalmi és információs aggályok szélesebb körére mutatnak rá. Ez a vezető kérdéseken túlmutató, viszonylag kiegyensúlyozott megoszlás jól illusztrálja az Európai Unió előtt álló jelenlegi szakpolitikai környezet összetettségét.

A korábbi, 2025 szeptemberében végzett Eurobarométer gyorsfelméréssel való összehasonlítás a közvélemény aggályainak észrevehető alakulására mutat rá. A megélhetési

1. kérdés: Ön szerint az alábbiak közül melyek azok a fő kihívások, amelyekkel az EU-nak jelenleg szembe kell néznie? (Több válasz is lehetséges, legfeljebb 3)

(39%). Bár a gazdasági aggályok erősek, azokat most szorosan kísérik geopolitikai és biztonsági kérdések. A válaszadók mintegy egyharmada említette az ukrajnai háborút (33%) és az irreguláris migrációt (32%).

Az aggodalmak második csoportja az európaiak egyötödét és egynegyedét érinti. Az éghajlatváltozás és a környezetvédelmi kérdések (28%), a biztonság és a védelem (24%), a bűnözés és a terrorizmus (23%), az elégtelen gazdasági növekedés (22%) és a közel-keleti konfliktusok (21%) mind viszonylag hasonló szintű támogatásban részesülnek, ami arra utal, hogy az európaiak úgy érzékelik, hogy az EU-nak több egyidejű kihívással kell szembenéznie, ahelyett, hogy egyetlen kérdés dominálna. A társadalmi egyenlőtlenségeket (18%), a dezinformációt és az információmanipulációt (14%), valamint a digitális technológiák társadalomra

költségek hangsúlyosabbá váltak (+10 pont), míg az ukrajnai háborúval kapcsolatos aggodalmak jelentősen enyhültek (14 pont). Az irreguláris migráció szintén kismértékben csökken (-6 pont), bár továbbra is a három leggyakrabban említett kihívás közé tartozik. A konfliktusok megítélése a Közel-Keleten (+3 pont), a társadalmi egyenlőtlenségek (+1 pont) és a digitális technológiák hatása (+1 pont) egy kicsit nagyobb láthatóságot nyert.

A legtöbb országban a megélhetési költségek továbbra is központi kérdésnek számítanak, de az egyes országok gazdasági helyzetétől, földrajzi helyzetétől, valamint a biztonsági vagy migrációs nyomásnak való kitettségétől függően más prioritásokkal versenyeznek.

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívások és prioritások

A megélhetési költségek különösen magasak Írorszáiban (70%), ami jóval meghaladja az uniós átlagot, valamint Görögországban (57%) és Horvátországban (52%). Ezt a ciprusi (46%), máltai (45%) és romániai (44%) válaszadók viszonylag magas aránya is megemlíti. Úgy tűnik, hogy ezekben az országokban a gazdasági nyomás uralja az Európai Unió előtt álló jelenlegi kihívások polgárok általi megítélését.

Ezzel szemben a megélhetési költségeket sokkal ritkábban említik Litvániában (24%), Csehországban (25%) és Lengyelországban (28%). Ez arra utalhat, hogy a gazdasági aggályokat más kérdések, különösen az ukrajnai háború és tágabb értelemben a biztonsággal kapcsolatos aggályok árnyékolják be. Az ukrajnai háborút leggyakrabban Litvániában (54%) és Lettorszáiban (48%) említik, ezt követi Magyarország (46%), valamint Finnország és Csehország (mindkettő 45%). Ezek olyan országok, ahol az Oroszországhoz vagy Belaruszhoz való földrajzi közelség, vagy a konfliktushoz fűződő erősebb történelmi és biztonsági kapcsolatok valószínűleg közvetlenebb aggodalomra adnak okot a háborúban. Ezen országok közül többben az ukrajnai háború kiemelése együtt jár a biztonsággal és a védelemmel kapcsolatos nagyobb aggodalommal is: ez különösen igaz Litvániában (47%), Finnországban (38%) és Lengyelországban (37%). Az eredmények ezért egyértelmű kompromisszumra utalnak az aggályok hierarchiájában: a háború geopolitikai következményeinek közvetlenebbül kitett tagállamokban a biztonsági kérdések általában elsőbbséget élveznek a gazdasági vagy környezetvédelmi aggályokkal szemben.

Azokban a tagállamokban, ahol az ukrajnai háború kevésbé szembetűnő, más aggályok hajlamosak előrébb kerülni a hierarchiában. Ez különösen Dél-Európa egyes részein figyelhető meg. Görögországban csak 18%-uk véli úgy, hogy az ukrajnai háború az EU egyik fő kihívása, míg a válaszadók sokkal nagyobb arányban hivatkoznak a megélhetési költségekre (57%) és az irreguláris migrációra (45%). Spanyolország hasonló mintát mutat: az ukrajnai háború miatti aggodalom továbbra is elmarad az uniós átlagtól (26 %), míg az irreguláris migráció a leggyakrabban említett kihívás (46 %), és az éghajlatváltozás szintje is viszonylag

magas (31 %). Ezek a példák azt mutatják, hogy a nemzeti prioritások nem egyszerűen egy egységes európai menetrendet tükröznek, hanem a gazdasági, geopolitikai, környezeti és migrációval kapcsolatos aggályok különböző kombinációit.

Ez a kontraszt az éghajlatváltozásnak és a környezetvédelmi kérdéseknek tulajdonított helyen is látható. A probléma továbbra is viszonylag jelentős az olyan országokban, mint Dánia, Franciaország, Luxemburg és Olaszország (mindkettő 35 %), valamint Spanyolország (31 %), Hollandia és Svédország (mindkettő 30 %). Sokkal ritkábban említik azonban Lettorszáiban (11%) és Litvániában (14%), ahol az ukrajnai háború az egyik legfontosabb probléma, valamint Romániában (16%), ahol a megélhetési költségek és a dezinformáció egyértelműbben kiemelkedik. Más szóval, a környezetvédelmi aggályok továbbra is az európai menetrend részét képezik, de kevésbé tűnnek központiak azokban az országokban, ahol a polgárok nagyobb prioritást tulajdonítanak a biztonságnak vagy a közvetlenebb gazdasági nyomásnak.

Összességében az országok eredményei azt mutatják, hogy az európaiak nagyjából azonos kihívásokat azonosítanak, de nem ugyanabban a sorrendben. Az EU-nak közös kihívásokkal kell szembenéznie, de a polgárok viszonylagos jelentőségükről alkotott képét továbbra is erősen befolyásolják a nemzeti körülmények.

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívások és prioritások

kérdés: Ön szerint az alábbiak közül melyek azok a fő kihívások, amelyekkel az EU-nak jelenleg szembe kell néznie? [Több válasz lehetséges, legfeljebb 3]																														
	EU-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE		
A megélhetési költségek	39	43	41	25	32	35	46	70	57	42	40	52	43	46	41	24	41	35	45	36	43	28	41	44	43	36	37	30		
Az ukrajnai háború	33	30	37	45	44	35	41	27	18	26	30	33	28	24	48	54	22	46	32	37	27	40	35	41	30	37	45	38		
Irreguláris migráció	32	23	25	40	26	28	25	36	45	46	31	34	34	41	30	31	25	26	35	33	29	34	37	15	39	32	16	22		
Éghajlatváltozás és környezetvédelmi kérdések	28	27	18	21	35	25	21	31	22	31	35	23	35	22	11	14	35	31	22	30	29	20	29	16	25	19	25	30		
Biztonsági és védelmi kérdések	24	23	18	22	31	24	33	15	20	19	23	26	21	31	31	47	32	19	28	26	18	37	24	27	21	23	38	30		
Bűnözés és terrorizmus	23	21	23	22	20	25	18	23	21	25	26	23	22	20	11	10	23	24	18	22	24	21	18	13	18	18	24	40		
Elégtelen gazdasági növekedés	22	25	25	20	11	24	26	10	32	17	20	26	29	21	26	16	17	26	25	11	23	13	22	26	24	28	23	16		
Con fli cts a Közel-Keleten	21	23	25	20	29	19	14	22	21	24	22	18	24	21	16	22	17	16	15	28	15	19	26	18	23	16	17	20		
Társadalmi egyenlőtlenségek	18	22	23	13	15	21	24	9	18	17	18	16	18	17	20	17	21	20	17	15	24	14	18	16	14	24	19	17		
Dezinformáció és információmanipuláció	14	10	21	19	10	11	19	13	14	18	12	17	10	14	22	19	17	8	12	11	11	22	11	26	19	17	12	13		
A digitális technológiák hatása a társadalomra	8	9	7	8	11	8	11	9	4	7	9	12	9	13	6	7	17	7	17	10	9	9	8	9	14	13	7	8		

A társadalmi-demográfiai különbségek továbbra is viszonylag korlátozottak, bár az életkor következetesen alakítja az EU fő kihívásainak megítélését

A tagállamok között megfigyelt különbségekhez képest a szociodemográfiai eltérések továbbra is viszonylag szerények. A legtöbb csoportban az európaiak nagyjából ugyanazt a kihívás-hierarchiát azonosítják, és a leggyakrabban említett kérdések között következetesen megjelennek a megélhetési költségek, az ukrajnai háború és az irreguláris migráció. Ez arra utal, hogy az Európai Unió előtt álló fő kihívások nemtől, iskolai végzettségtől vagy lakóhelytől függetlenül széles körben oszlanak meg a lakosság körében.

Az életkor azonban olyan társadalmi-demográfiai jellemzőként jelenik meg, amely a legkövetkezetesebben megkülönbözteti az észleléseket. Az idősebb válaszadók hajlamosak nagyobb hangsúlyt fektetni a geopolitikai és biztonsági kérdésekre. Az 55 évesek és idősebbek a fiatalabb európaiakhoz képest sokkal nagyobb valószínűséggel azonosítják az ukrajnai háborút az EU egyik fő kihívásaként (42%, szemben a 15–24 és 25–39 éves válaszadók 25%-ával). Nagyobb valószínűséggel említik az irreguláris migrációt is (38% vs. a 15–24 évesek 22%-a), a biztonság és a

védelem (28%, szemben a 20%-kal), valamint a közel-keleti konfliktusok (24%, szemben a 18%-kal).

A fiatalabb európaiak nagyobb hangsúlyt fektetnek a társadalmi kihívásokra. A 15–24 éves válaszadók nagyobb valószínűséggel említik a társadalmi egyenlőtlenségeket (24%, szemben az 55 éves és idősebb válaszadók 16%-ával) és a digitális technológiák társadalomra gyakorolt hatását (11%, szemben a legidősebb válaszadók 6%-ával). Az éghajlatváltozás továbbra is valamivel jelentősebb az idősebb munkaképes korú felnőttek és idősek körében (32 % az 55 évesek és idősebbek körében, szemben a 25–39 éves válaszadók 24 %-ával), ami arra utal, hogy a környezetvédelmi aggályok ma már jóval túlmutatnak a fiatalabb generációkon.

A megélhetési költségek kiemelkednek az aggodalomra okot adó figyelemre méltó következetességből, amelyet a lakosság körében generál. Tíz válaszadóból körülbelül négy nemtől, foglalkozástól, háztartás-összetételtől vagy a közösségi média használatának gyakoriságától függetlenül említi, és csak korlátozott eltérések vannak az egyes korcsoportok között (az 55 évesek körében 36 %, a 40–54 évesek körében pedig több mint 43 %). Ez a széles körű konszenzus megerősíti pozícióját, amely jelenleg az Európai Unió előtt álló domináns kihívás.

Eurobarométer gyorsfelmérés Uniós kihívások és prioritások

Nevezetesen azok a válaszadók, akik bíznak abban, hogy az EU megerősíti a biztonságot és a védelmet, nagyobb valószínűséggel azonosítják az ukrajnai háborút, az éghajlatváltozást, valamint a biztonságot és a védelmet mint kihívást. Ezzel szemben azok, akik nem bíznak az EU-ban, nagyobb hangsúlyt fektetnek a megélhetési költségekre és az irreguláris migrációra. Ez arra utal, hogy az EU biztonság és védelem terén betöltött szerepébe vetett bizalom összefügg az Európai Unió előtt álló kihívások eltérő megítélésével.

5.2 Az európaiak által az EU-tól elvárt prioritások

Az irreguláris migráció, valamint a biztonság és a védelem áll az európaiak által elvárt prioritások élén, amelyeket az EU-nak szorosan csoportosítva kell kezelnie

Arra a kérdésre, hogy az EU-nak mely területeket kellene prioritásként kezelnie, az európaiak az irreguláris migrációt (25%), valamint a biztonságot és a védelmet (24%) részesítik előnyben. Az éghajlatváltozás és a környezetvédelem (21%), valamint az ukrajnai háború (20%) szorosan követi egymást, ami megerősíti, hogy az EU-tól elvárt fő prioritások ötvözik a belső nyomást, a külső biztonsági aggályokat és a hosszú távú környezeti kihívásokat.

Az EU előtt álló fő kihívásokra vonatkozó előző kérdéshez képest a rangsor szorosabban van csoportosítva. Egyértelműen egyetlen kérdés sem uralja a prioritások listáját. Ez arra utal, hogy az európaiak nem azt várják el az EU-tól, hogy egyetlen fő területre összpontosítson, hanem inkább azt, hogy egyidejűleg több fő szakpolitikai területen is fellépjen.

A prioritások második csoportja a gazdasági és társadalmi kérdésekkel kapcsolatos. A válaszadók 18 %-a említi a gazdaságot, az államháztartást és a foglalkoztatást, a társadalmi egyenlőséget és a készségeket, 15 %-uk a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot, 14 %-uk pedig az energiát. Ezek az eredmények azt mutatják, hogy a gazdasági és társadalmi aggályok továbbra is fontosak, még akkor is, ha kevésbé hangsúlyosak, mint az előző, kihívásokkal kapcsolatos kérdésben.

Más területeket az európaiak kisebb aránya említ: a mezőgazdaságot és az élelmezésbiztonságot, valamint a közel-keleti konfliktusokat egyaránt 11% idézi, ezt követi az ipar és a versenyképesség, valamint az oktatás és képzés (mindkettő 9%), a közegészségügy (8%), a digitális technológiák társadalomra gyakorolt hatása (6%), a kereskedelem (4%), valamint a kutatás és innováció (2%). Összességében az eredmények széles körű, de prioritást élvező menetrendre utalnak, amelyben a közvetlen geopolitikai és migrációs kérdések némileg megelőzik a gazdasági, intézményi és ágazati prioritásokat.

kérdés: Ön szerint az alábbi területek közül melyeket **kellene az EU-nak prioritásként kezelnie?**

A nemzeti prioritások nagyjából tükrözik az egyes országokban azonosított fő kihívásokat, de a hangsúlyok némileg eltérnek egymástól

Az irreguláris migráció a leggyakrabban említett uniós prioritás Spanyolországban (3%), Cipruson (34%) és Görögországban (33%), és magas szintet ér el Csehországban és Írországban (mindkettő 32%), Hollandiában (31%) és Portugáliában (30%). Ez azt tükrözi, hogy a migráció számos déli tagállamban erőteljesen kiemelkedik, ahol a kérdést már az EU előtt álló egyik fő kihívásként azonosították.

A biztonság és a védelem az ukrajnai háborúval együtt különösen fontos szerepet játszik az Unió keleti és északi részén található országokban. A biztonságot és a védelmet leggyakrabban Litvániában (40%), Finnországban (38%) és Lengyelországban (37%) említik, ezt követi Dánia és Észtország (mindkettő 33%) és Svédország (32%). Az ukrajnai háború különösen kirívó Litvániában (40%), valamint Dániában, Lettországon és Finnországban (mindegyik 31%), valamint Észtországban és Svédországban (mindkettő 28%). Az előző kérdéshez hasonlóan ez a minta arra utal, hogy az Oroszországhoz vagy Belaruszhoz való földrajzi közelség és a háború geopolitikai következményeinek való nagyobb kitettség azonnalibbá teszi a biztonsággal kapcsolatos kérdéseket.

Az előző kérdéssel való kapcsolat gazdasági szempontból kevésbé közvetlen, mivel az uniós prioritások listája nem tartalmazza a megélhetési költségeket.

Ehelyett a gazdasági elvárásokat olyan területeken fejezik ki, mint a gazdaság és az államháztartás vagy a munkahelyek, a társadalmi egyenlőség és a készségek. Görögország e tekintetben kiemelkedik: a válaszadók 32%-a említette a gazdaságot és az államháztartást, míg ez a prioritás Cipruson is viszonylag magas szintet ér el (29%). A munkahelyeket, a társadalmi egyenlőséget és a készségeket gyakrabban említik Szlovákiában (26%), Lettországon (25%), Bulgáriában (24%) és Olaszországban (23%). Ez arra utal, hogy azokban az országokban, ahol a gazdasági aggályok különösen szembetűnőek, az EU-val szembeni elvárások nem

egyetlen tételben koncentrálnak, hanem több gazdaság- és szociálpolitikai területen oszlanak meg. Az éghajlatváltozás és a környezet más mintát követ. Leggyakrabban Franciaországban (27%), Olaszországban (26%) és Dániában (25%) említik, és viszonylag magas szintet ér el Máltán és Svédországban (mindkettő 24%), valamint Írországban és Portugáliában (mindkettő 23%). Ezek az eredmények nagyjából megismétlik az előző kérdést: az éghajlatváltozást és a környezetvédelmet sokkal ritkábban említik Lettországon (7%), Litvániában és Romániában (mindkettő 10%), valamint Szlovákiában (11%). Ami az EU fő kihívásainak megítélését illeti, a környezetvédelmi prioritások kevésbé tűnnek központi jelentőségűnek azokban az országokban, ahol a biztonsági aggályok, az ukrajnai háború vagy a közvetlenebb gazdasági nyomás nagyobb teret foglalnak el. Az országok eredményei összességében erős folytonosságot mutatnak az európaiak által azonosított kihívások és azon területek között, amelyeket az EU-nak kezelnie kell.

Az életkor a többi szociodemográfiai változónál egyértelműbben határozza meg az uniós fellépéssel kapcsolatos elvárásokat.

Az idősebb válaszadók nagyobb valószínűséggel részesítik előnyben a biztonsággal kapcsolatos kérdéseket. Az 55 évesek és idősebbek körében az irreguláris migrációt 31%, a biztonságot és a védelmet 29%, az ukrajnai háborút pedig 27% említi. Ezzel szemben a 15–24 éves válaszadók körében ezek az adatok alacsonyabbak: 16%, 18%, illetve 13%. Ez tükrözi az előző kérdést, amelyben az idősebb válaszadók nagyobb valószínűséggel azonosították az ukrajnai háborút, az irreguláris migrációt, valamint a biztonságot és a védelmet mint az EU előtt álló fő kihívásokat. Ezzel szemben a fiatalabb európaiak viszonylag nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a társadalmi és intézményi prioritásoknak. A 15–24 éves válaszadók nagyobb valószínűséggel említik a munkahelyeket, a társadalmi egyenlőséget és készségeket (23%, illetve 14%), a gazdaságot és az államháztartást (21%, illetve 16%), az oktatást és képzést (15%, illetve 6%), valamint a demokráciát, az emberi jogokat és a jogállamiságot (19%, illetve 15%).

Az éghajlatváltozás és a környezet nem követ egyszerű generációs mintát. Ezt a 15–24 évesek 21%-a említi, a 25–39 éves válaszadók körében 15%-ra csökken, az 55 évesek és idősebbek körében pedig 25%-ra emelkedik. Ez megerősíti, hogy a környezetvédelmi aggályok nem korlátozódnak a fiatalabb generációkra, és továbbra is az EU kiemelt menetrendjének részét képezik a különböző korcsoportokban, bár eltérő intenzitással.

Láthatóbbak az attitűdbeli különbségek. Azok a válaszadók, akik bíznak abban, hogy az EU megerősíti a biztonságot és a védelmet, nagyobb valószínűséggel részesítik előnyben a biztonságot és a védelmet (26% vs. 22%), az ukrajnai háborút (23% vs. 16%), valamint az éghajlatváltozást és a környezetet (23% vs. 17%). Ezzel szemben azok, akik nem bíznak az EU-ban a biztonság és a védelem megerősítésében, sokkal nagyobb valószínűséggel részesítik előnyben az irreguláris migrációt (33%, szemben a 20%-kal). Ezek az eredmények arra utalnak, hogy az EU-val szembeni szélesebb körű attitűdök eltérő elvárásokhoz kapcsolódnak azzal kapcsolatban, hogy az Európai Uniónak mit kell prioritásként kezelnie, még akkor is, ha az aggályok általános hierarchiája viszonylag stabil marad.

6. Az EU biztonsága és védelme

6.1 Érzékelt nemzetbiztonsági fenyegetés és az EU védelmi autonómiájának támogatása

Az európaiak kevésbé érzik magukat közvetlen veszélyben, mint 2026 elején, de továbbra is határozottan támogatják az önállóbb európai védelmet

Tekintettel a jelenlegi nemzetközi helyzetre, az európaiak vékony többsége egyetért abban, hogy országuk biztonsága veszélyben van (52%), beleértve 19%-ot, akik teljes mértékben egyetértenek, és 33%-ot, akik hajlamosak egyetérteni. Ez a bizonytalanságérzet azonban 2026 januárjához képest meredeken, 16 százalékponttal csökkent.

Ez a csökkenés nem jelenti az uniós szintű védelmi kapacitás gyengébb támogatását. Ezzel szemben az európaiak több mint kétharmada egyetért azzal, hogy az EU-nak meg kell erősítenie azon képességét,

közvetlen veszély fenyegeti, nagy többségük továbbra is támogatja az EU autonóm védelmi kapacitásának megerősítését. Ez megfelel az előző szakaszban meghatározott prioritásoknak, ahol a biztonság és a védelem az európaiak által az EU-tól elvárt legfontosabb területek közé tartozott.

A fenyegetettség érzése továbbra is egyenlőtlen a tagállamok között, miközben az autonóm uniós védelem támogatása széles körben megosztott

Az országos szintű eredmények azt mutatják, hogy a nemzetbiztonsági fenyegetések megítélése jelentősen eltér az EU-n belül. Cipruson (74%), ezt követi Málta (66%), Litvánia (65%), Luxembourg (64%), Észtország (62%) és Németország (61%). Viszonylag magas szinteket regisztráltak Görögországban (59%), Romániában (58%), Németországban (57%), valamint Franciaországban és Lengyelországban (mindkettő 56%). Ezzel szemben a fenyegetettség megítélése lényegesen alacsonyabb Szlovéniában (32%), Horvátországban

7. kérdés: Mennyire ért egyet vagy nem ért egyet a következő állításokkal ?

■ Teljes mértékben egyetértem ■ Hajlamosak egyetérteni ■ Hajlamosak nem egyetérteni ■ Egyáltalán nem értek egyet ■ Nem tudom

Az EU-nak meg kell erősítenie azon képességét, hogy önállóan védekezzen a lehetséges külső fenyegetésekkel szemben

Veszélyben van (országunk) biztonsága

hogy autonóm módon megvédje magát a potenciális külső fenyegetésekkel szemben (6%), köztük 32%-uk teljes mértékben egyetért ezzel. Ez arra utal, hogy az erősebb európai védelem támogatása nemcsak a nemzeti bizonytalanság azonnali érzésére adott válasz, hanem azt a szélesebb körű elvárás is tükrözi, hogy az EU képes legyen megvédeni magát egy bizonytalanabb nemzetközi környezetben.

Fontos a két eredmény közötti ellentét. Bár ma már kevesebb európai érzi úgy, hogy saját országát

(39%), Ausztriában (42%), Magyarországon (43%), Belgiumban és Bulgáriában (mindkettő 44%), Olaszországban (45%) és Szlovákiában (47%). Ezekben az országokban a válaszadók kevesebb mint fele ért egyet azzal, hogy országuk biztonsága veszélyben van.

A fenyegetettségérzet csökkenése 2026 januárjához képest a legtöbb tagállamban látható. A csökkenés több országban különösen markáns, különösen Hollandiában (-25 pont), Franciaországban (-24 pont), Belgiumban (-21 pont), Olaszországban (-19

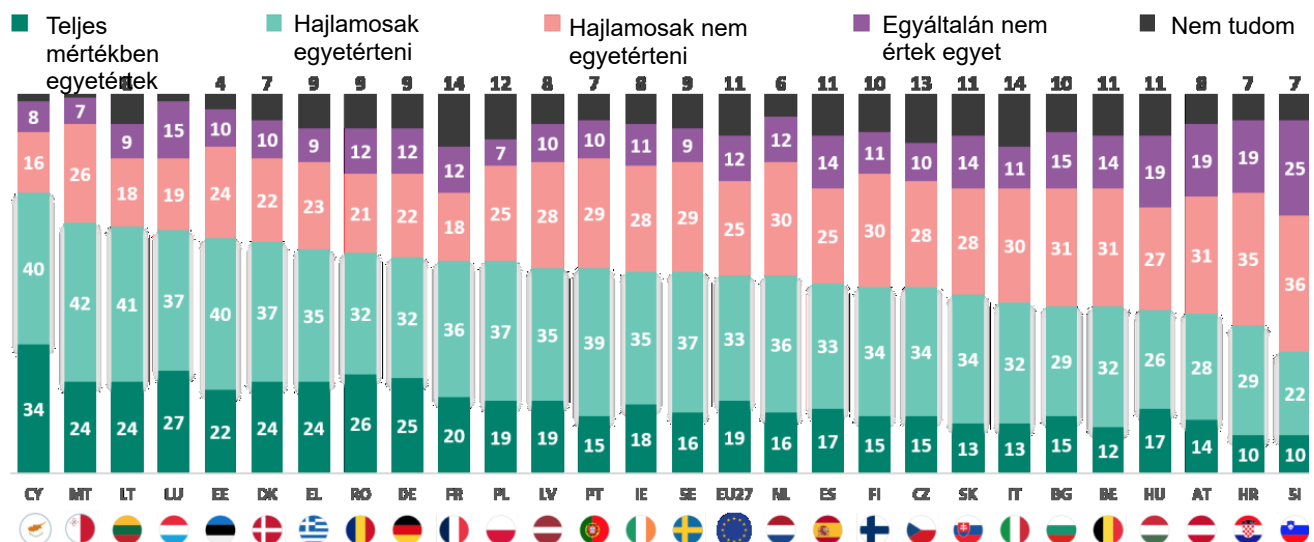
Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívásai és prioritásai

pont), valamint Németországban és Svédországban (mindkettő -18 pont). Ez arra utal, hogy az uniós szinten megfigyelt meredek csökkenést nem kis számú ország okozza, hanem az érzékelt bizonytalanság szélesebb körű enyhülését tükrözi az egész Európai Unióban. A csökkenés azonban nem egységes: a fenyegetettség érzése szinte változatlan Cipruson (-1 pont), sőt Luxemburgban (9 pont) és Máltán (6 pont) is nőtt, ami megerősíti, hogy a nemzeti körülmények továbbra is befolyásolják a biztonsági megítélést.

Az EU önálló védelmi kapacitásának megerősítéséhez nyújtott támogatás sokkal homogénebb. A többség minden tagállamban egyetért ezzel az állítással, az olaszországi 62%-tól a máltai 92%-ig. A legmagasabb szint Máltán (92%), Luxemburgban (91%) és Cipruson (88%) figyelhető meg, ezt követi Dánia (80%), Észtország (79%), Portugália (78%) és Litvánia (77%). Még azokban az országokban is, ahol a támogatás a legalacsonyabb, egyértelműen többségi alapú marad, mint például Olaszország (62%), Lengyelország (65%), Ausztria és Szlovénia (mindkettő 66%), valamint Bulgária és Svédország (mindkettő 67%). Ez azt mutatja, hogy bár az európaiak eltérőek abban, hogy milyen közvetlen fenyegetést éreznek, az EU védelmi kapacitásának megerősítéséhez nyújtott támogatás az Európai Unió egészében közös álláspont.

kérdés: Tekintettel a jelenlegi nemzetközi helyzetre, milyen mértékben ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állításokkal?

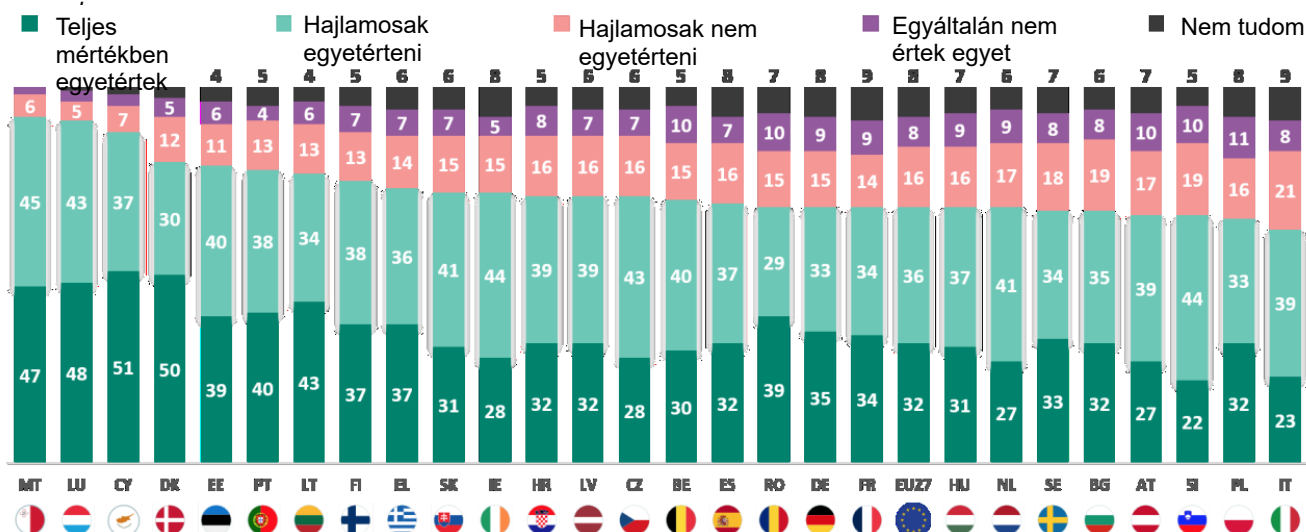
Veszélyben van (országunk) biztonsága

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívásai és prioritásai

kérdés: Tekintettel a jelenlegi nemzetközi helyzetre, milyen mértékben ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állításokkal?

Az EU-nak meg kell erősítenie azon képességét, hogy önállóan védekezzen a lehetséges külső fenyegetésekkel

nagyobb súlyt adni a geopolitikai és biztonsági kérdéseknek.

A társadalmi-demográfiai különbségek korlátozottak az érzékelt fenyegetés tekintetében, de láthatóbbak az autonóm uniós védelem támogatása tekintetében. Viszonylag korlátozottak azok a társadalmi-demográfiai különbségek, amelyek az ország fenyegetettségének megítélésében mutatkoznak. Az EU fő kihívásaira és prioritásaira vonatkozó korábbi kérdésekkel ellentétben az életkor nem strukturálja erőteljesen a válaszokat. A nemzetbiztonság veszélyeztetéséről szóló megállapodás a 15–24 és 25–39 évesek körében 54 %, a 40–54 évesek körében 50 %, az 55 évesek és idősebbek körében pedig 53 %. Ez arra utal, hogy amikor a polgárokat közvetlenül saját országuk biztonságáról kérdezik, a fenyegetés érzése viszonylag széles körben megoszlik a generációk között. A nemek közötti különbségek szintén szerények, bár a nők (54%) valamivel nagyobb valószínűséggel értenek egyet azzal, hogy országuk biztonsága veszélyben van, mint a férfiak (51%).

Az EU önálló védelmi kapacitásának megerősítéséhez nyújtott támogatás eltérőbb társadalmi-demográfiai mintákat mutat. Ez az arány magasabb az 55 éves és idősebb válaszadók körében (74%), mint a 15–24 évesek (63%), a 25–39 évesek (62%) és a 40–54 évesek (65%) körében. Ez részben tükrözi a korábbi megállapításokat, amelyek azt mutatják, hogy az idősebb válaszadók hajlamosak

A legerősebb különbségek az attitűdök. Azok a válaszadók, akik bíznak abban, hogy az EU megerősíti a biztonságot és a védelmet, sokkal nagyobb valószínűséggel támogatják az önálló uniós védelmi kapacitást, mint azok, akik nem bíznak az EU-ban ezen a területen (75%, szemben az 59%-kal). Hasonló különbség figyelhető meg azok között, akik elégedettek és elégedetlenek a jogállamiság tiszteletben tartásával az EU-ban (77%, szemben a 61%-kal). Ezek az eredmények arra utalnak, hogy az autonóm uniós védelem támogatása szorosan kapcsolódik az EU hatékony fellépési képességébe vetett szélesebb körű bizalomhoz. A támogatás azonban még a szkeptikusabb csoportok körében is többségi alapú, ami megerősíti, hogy az EU védelmi kapacitásának megerősítése az európai lakosság körében széles körben osztott elvárás.

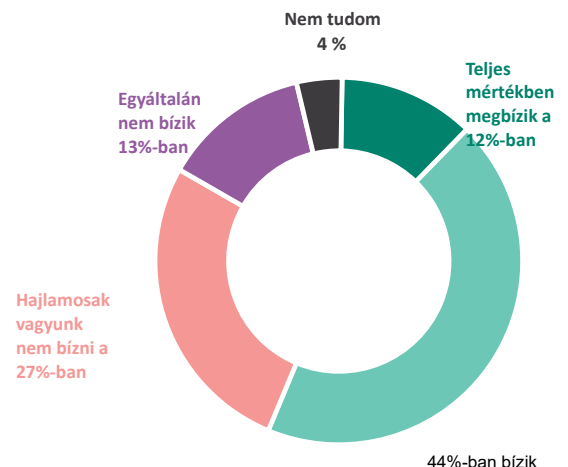
6.2 Bizalom az EU-ban a biztonság és a védelem megerősítése érdekében

Az európaiak többsége bízik abban, hogy az EU megerősíti a biztonságot és a védelmet, bár a bizalom mérsékeltebb, mint az önálló uniós védelem támogatása

Az európaiak többsége bízik abban, hogy az Európai Unió megerősíti a biztonságot és a védelmet Európában, és megvédi polgárait (56%), beleértve 12%-ukat, akik teljes mértékben bíznak benne, és 44%-ukat, akik hajlamosak bízni benne. 2026 januárjához képest négy százalékponttal nőtt az EU-ba vetett bizalom a biztonság és a védelem megerősítése terén, miközben csökkent azok aránya, akik egyáltalán nem bíznak benne. Az eredmények ezért azt mutatják, hogy az EU biztonság- és védelempolitikai fellépési képességébe vetett bizalom szerény, de egyértelmű javulást mutat.

Ezt az eredményt az előző kérdéssel együtt kell értelmezni. Míg az európaiak több mint kétharmada egyetért azzal, hogy az EU-nak meg kell erősítenie azon képességét, hogy autonóm módon megvédje magát a potenciális külső fenyegetésekkel szemben, kisebb többségük bízik abban, hogy az EU a gyakorlatban is megerősíti a biztonságot és a védelmet. Ez a hiányosság arra utal, hogy az erősebb európai védelem elvének támogatása szélesebb körű, mint az EU teljesítési képességébe vetett bizalom. Mindazonáltal az a tény, hogy a bizalom többségben van, és 2026 januárja óta nőtt,

kérdés: Mennyire bízik abban, hogy az Európai Unió megerősíti a biztonságot és a védelmet Európában, és jobban védi polgárait?

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívások és prioritások

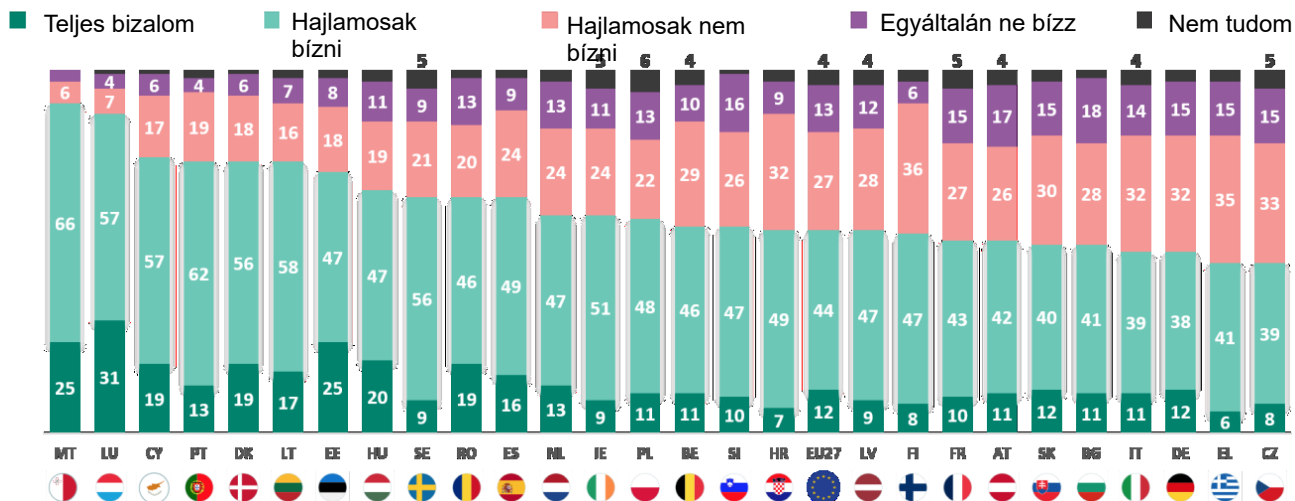
mege erősíti, hogy sok polgár a biztonság és a védelem területén releváns szereplőnek tekinti az EU-t.

Az EU-ba vetett biztonság- és védelembizalom Máltán és Luxemburgban a legmagasabb, a legnagyobb tagállamok közül többben pedig alacsonyabb.

A biztonság és a védelem megerősítése érdekében az EU-ba vetett bizalom jelentősen eltér a tagállamok között. A legmagasabb szintet Máltán

érzését. Ithúániában és Észtországban az EU-ba vetett nagyfokú bizalom együtt jár a biztonsági kockázatok határozott megítélésével, ami arra utal, hogy az ukrajnai háború geopolitikai következményeinek jobban kitett országok is nagyobb bizalmat tanúsíthatnak az uniós szintű védelmi fellépés iránt. Ez azonban nem szisztematikus. Néhány, viszonylag magas vélt fenyegetéssel rendelkező országban, például Franciaországban vagy Németországban mérsékeltebb az EU-ba vetett bizalom ezen a

kérdés: Mennyire bízunk abban, hogy az Európai Unió megerősíti a biztonságot és a védelmet Európában, és jobban védi polgárait?

(91%) és Luxemburgban (88%), majd Cipruson (76%), Portugáliában, Dániában és Litvániában (mind a 75%-ban), valamint Észtországban (72%) éri el. Ezekben az országokban az EU polgárok védelmére irányuló képességébe vetett bizalom jelentősen meghaladja az uniós átlagot.

A skála másik végén a bizalom Görögországban és Csehországban a legalacsonyabb (mindkettő 47%). Viszonylag alacsony Németországban és Olaszországban (mindkettő 50%), Szlovákiában és Bulgáriában (mindkettő 52%), valamint Franciaországban és Ausztriában (mindkettő 53%). Ez megerősíti, hogy bár a bizalmat szinte valamennyi tagállamban többség vagy ahhoz közeli többség őrzi, az EU biztonság és védelem terén betöltött szerepébe vetett bizalom több nagy tagállamban, különösen Németországban, Olaszországban és Franciaországban korlátozottabb.

Az országszerkezet csak részben fedi át az előző szakaszban ismertetett nemzeti fenyegetettség

területen. Ez azt jelzi, hogy az EU biztonsági és védelmi szerepébe vetett bizalmat nemcsak a külső fenyegetéseknek való kitettség alakítja, hanem az EU hatékony fellépési képességével kapcsolatos szélesebb körű nemzeti hozzáállás is.

2026 januárjához képest a bizalom a legtöbb tagállamban nőtt, bár eltérő mértékben. A legerősebb emelkedés Máltán (24 pont), Franciaországban (13 pont), Luxemburgban (12 pont), Ausztriában (10 pont) és Szlovéniában (9 pont) volt megfigyelhető. A bizalom észrevehetően nőtt Bulgáriában és Magyarországon (8 pont), Dániában és Görögországban (7 pont) és Belgiumban (6 pont). A bizalom általános növekedése széles körben elterjedt, de egyenetlen az Európai Unióban.

Eurobarométer gyorsfelmérés Unió kihívások és prioritások

A fiatalabb válaszadók és az EU-ba vetett nagyobb bizalommal rendelkezők körében erősebb a biztonságba és a védelembe vetett bizalom

Az életkor az egyik legegységértelműbb különbség. A biztonság és a védelem megerősítése iránti uniós bizalom a 15–24 éves válaszadók körében a legmagasabb (65%), és továbbra is meghaladja az uniós átlagot (56%) a 25–39 évesek körében (59%). Ez alacsonyabb a 40–54 éves válaszadók (53%), valamint az 55 éves és idősebb válaszadók (55%) körében.

Ez az életkori minta azért figyelemre méltó, mert az idősebb válaszadók általában nagyobb valószínűséggel azonosítják a biztonsággal kapcsolatos kérdéseket az EU előtt álló kihívásként vagy prioritásként. Úgy tűnik, hogy a fiatalabb válaszadók kisebb valószínűséggel érzik úgy, hogy közvetlenül érintik őket a biztonsági fenyegetések, de nagyobb valószínűséggel bíznak abban, hogy az EU fellép ezen a területen. Ez azt sugallja, hogy különbséget kell tenni az idősebb válaszadók körében általában erősebben érzékelt fenyegetés és az uniós fellépésbe vetett bizalom között, amely a fiatalabb európaiak körében erősebb.

A nemek közötti különbségek korlátozottak, bár a férfiak (58%) valamivel nagyobb valószínűséggel bíznak az EU-ban ezen a területen, mint a nők (55%). A bizalom a felsőfokú végzettséggel rendelkező válaszadók körében is nagyobb (61%), mint a felső középfokú vagy posztsekunder nem felsőfokú végzettséggel rendelkezők (54%) vagy az alacsonyabb iskolai végzettséggel rendelkezők (55%) körében.

A legerősebb különbségek az attitűdök. Azok a válaszadók, akik elégedettek a jogállamiság tiszteletben tartásával az EU-ban (79%), sokkal nagyobb valószínűséggel bíznak abban, hogy az EU

megerősíti a biztonságot és a védelmet, mint azok, akik elégedetlenek (36%). Ez megerősíti, hogy az EU biztonság és védelem terén betöltött szerepébe vetett bizalom szorosan kapcsolódik az Európai Unió működésébe vetett szélesebb körű bizalomhoz.

Az EU-ba vetett védelmi bizalom jelentősen erősebb a 25 év alattiak körében (65%).

kérdés: Mennyire bízik abban, hogy az Európai Unió megerősíti a biztonságot és a védelmet Európában, és jobban védi polgárait?

7. Műszaki előírások

2026. június 19. és 24. között a Demoscopia elvégezte ezt az 584. sz. Eurobarométer gyorsfelmérést az Európai Bizottság Kommunikációs Főigazgatóságának (DG COMM „Közvélemény és polgári szerepvállalás” osztály) kérésére. A felmérést a Kommunikációs Főigazgatóság (DG COMM „Public Opinion and Citizens Engagement” Unit) koordinálja.

Ez az Eurobarométer gyorsfelmérés a 15 éves és annál idősebb általános népességre terjed ki mind a 27 uniós tagállamban. Ez a célsokaság megfelel az Eurobarométer gyorsfelmérés keretszerződésében meghatározott nagyközönségnek. Összesen 25 904 interjút készítettek a Computer Assisted Web Interviewing (CAWI) segítségével.

A mintavételi terv a keretszerződés standard előírásait követi: 1000 interjú a nagyobb tagállamokban és 500 interjú a kisebb tagállamokban (LU, CY, MT).

Interjúk száma országonként

EU	EU	25904	LV	Lettország	1010
BE	Belgium	1039	LT	Litvánia	1005
BG	Bulgária	1007	LU	Luxemburg	506
CZ	Csehország	1016	HU	Magyarország	1030
DK	Dánia	1015	MT	Málta	512
DE	Németország	1008	NL	Hollandia	1024
EE	Észtország	1005	AT	Ausztria	1017
IE	Ír Köztársaság	1036	PL	Lengyelország	1024
EL	Görögország	1008	PT	Portugália	1005
ES	Spanyolország	1005	RO	Románia	1014
FR	Franciaország	1005	SI	Szlovénia	1016
HR	Horvátország	1031	SK	Szlovákia	1003
IT	Olaszország	1009	FI	Finnország	1024
CY	Ciprus	521	SE	Svédország	1009

Eurobarométer gyorsfelmérés Uniós kihívások és prioritások

Hibahatár

A felmérés eredményeire mintavételi tűrések vonatkoznak. A „hibahatár” a felmérés eredményével kapcsolatos bizonytalanságot (vagy az abba vetett bizalmat) számszerűsíti. Általános szabályként minél több interjúra kerül sor (mintanagyság), annál kisebb a hibahatár. Egy 500 fős minta legfeljebb 4,4 százalékpontos hibahatárt, egy 1000 fős minta pedig legfeljebb 3,1 százalékpontos hibahatárt eredményez.

(egy másik Eurobarométer-jelentésből származó táblázat)

Statisztikai tartalékok a mintavételi folyamat miatt

(95 %-os megbízhatósági szinten)

a különböző mintaméretek sorba vannak rendezve

a különböző megfigyelt eredmények oszlopokban vannak megadva

	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	45 %	50 %	
	95 %	90 %	85 %	80 %	75 %	70 %	65 %	60 %	55 %	50 %	
N=50	6,0	8,3	9,9	11,1	12,0	12,7	13,2	13,6	13,8	13,9	N=50
N=500	1,9	2,6	3,1	3,5	3,8	4,0	4,2	4,3	4,4	4,4	N=500
N=1000	1,4	1,9	2,2	2,5	2,7	2,8	3,0	3,0	3,1	3,1	N=1000
N=1500	1,1	1,5	1,8	2,0	2,2	2,3	2,4	2,5	2,5	2,5	N=1500
N=2000	1,0	1,3	1,6	1,8	1,9	2,0	2,1	2,1	2,2	2,2	N=2000

8. Questionnaire

Interjú mód: Online (CAWI)

Célsokaság: Közönség, 15+

Lefedettség: 27 EU-tagállam

A terepmunka időpontjai: 2026. június 19–24.

Méretminta: 25904 interjú (körülbelül 1000 a nagyobb országokban és 500 a kisebb országokban)

A szociodemográfiai kérdések a következőkre terjedtek ki: életkor, nem, iskolázottság, foglalkozás, régió, urbanizáció, háztartás összetétele és pénzügyi nehézségek.

Az EU: erősségek, kihívások és prioritások

kérdés: Ön szerint melyek azok a fő kihívások, amelyekkel az EU-nak jelenleg szembe kell néznie?

Kérjük, legfeljebb három választ jelöljön meg.

(1–11. RANDOMISZ – MAX. 3 VÁLASZ)

Társadalmi egyenlőtlenségek 1

Elégtelen gazdasági növekedés 2

A megélhetési költségek 3

Az ukrajnai háború 4

Konfliktusok a Közel-Keleten (M) 5

Éghajlatváltozás és környezetvédelmi kérdések 6

Irreguláris migráció 7

Bűnözés és terrorizmus 8

A digitális technológiák hatása a társadalomra 9

Dezinformáció és információmanipuláció 10

Biztonsági és védelmi kérdések 11

Egyéb 12

Korlátozás nélkül 13

Nem tudom 998

kérdés: Ön szerint az EU-nak az alábbi területek közül melyeket kellene prioritásként kezelnie? Kérjük, legfeljebb három választ jelöljön meg.

(1–17. RANDOMISZ – MAX. 3 VÁLASZ)

Irreguláris migráció 1

Háború Ukrajnában 2

Biztonság és védelem 3

Gazdaság és államháztartás 4

Ipar és versenyképesség 5

Mezőgazdaság és élelmezésbiztonság 6

Eurobarométer gyorsfelmérés
Uniós kihívások és prioritások

Éghajlatváltozás és környezetvédelem 7
Oktatás és képzés 8
Munkahelyek, társadalmi egyenlőség és készségek 9
Energia 10
Kereskedelem 11
Kutatás és innováció 12
Közegészségügy 13
A digitális technológiák hatása a társadalomra (N) 14
Demokrácia, emberi jogok és jogállamiság 15
Konfliktusok a Közel-Keleten (N) 16
Egyéb 17
Korlátozás nélkül 18
Nem tudom 998

Demokrácia és jogállamiság az EU-ban

kérdés: Ön szerint az alábbiak közül melyek a demokratikus társadalom legfontosabb elemei?

(1–10. RANDOMISZ – MAX 3 VÁLASZ)

Szabad és tisztességes választások 1
Szólásszabadság / véleménynyilvánítás szabadsága 2
A média szabadsága és függetlensége 3
A jogállamiság tiszteletben tartása és az alapvető jogok védelme 4
Független igazságszolgáltatási rendszer 5
A polgárok részvétele a nyilvános vitában és a döntéshozatalban 6
A politikai vezetők átláthatósága és elszámoltathatósága 7
A kisebbségek jogainak tiszteletben tartása 8
Korrupció elleni küzdelem 9
Egy erős ellenzék, amely kritizálhatja a kormányt 10
Egyéb 11
Ezek közül egyik sem 12
Nem tudom 13

Q4 Öv erall, mennyire elégedett vagy elégedetlen a jogállamiság tiszteletben tartásával...

(Csak egy válasz)

		Nagyon elégedett	Meglehetősen elégedett	Elégedetlen	Nagyon elégedetlen	Nem tudom
1	(ORSZÁGUNK)	1	2	3	4	998
2	Az EU	1	2	3	4	998

kérdés: Az alábbi intézkedések mindegyike esetében mondja meg, hogy Ön szerint hatékony-e vagy sem a választásokon túli uniós szintű politikai döntéshozatalban?

Eurobarométer gyorsfelmérés
Unió kihívások és prioritások

(RANDOMISZ – VONATONKÉNT EGY VÁLASZ)

		Nagyon hatékony	Meglehetősen hatékony	Nem hatékony	túlEgyáltalán nem hatékony	Nem tudom
1	Tagja lehet egy egyesületnek vagy egy nem kormányzati szervezetnek	1	2	3	4	998
2	Vegyen részt egy európai polgári kezdeményezésben (legalább hét tagállam legalább egymillió polgára által aláírt kérelem, amelyben felkéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen javaslatot új jogszabályokra azokon a területeken, ahol a Bizottság hatáskörrel rendelkezik) vagy egy európai polgári vitacsoportban (egy uniós szintű, véletlenszerűen kiválasztott polgári közgyűlés, amely szakpolitikai ajánlásokat dolgozik együtt).					
3	Részvétel politikai mozgalmakban pártokban vagy szakszervezetekben					
4	Bizonyos termékek bojkottálása vagy vásárlása politikai, etikai vagy környezetvédelmi okokból					
5	Részvétel tüntetésen vagy tüntetésen					

Függetlenség és kereskedelem

6. kérdés: Mennyire ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állításokkal?

(ROTATE – EGY VÁLASZ VONALONKÉNT)

		Teljes mértékben egyetérték	Hajlamosak egyetérteni	Hajlamosak egyetérteni	nemEgyáltalán érték egyet	nemNem tudom
1	A tagállamok uniós szintű együttműködéssel jobb eredményeket érhetnek el a kereskedelmi tárgyalásokon	1	2	3	4	998
2	Az EU-nak meg kell erősítenie gazdasági függetlenségét azáltal, hogy diverzifikálja kereskedelmi kapcsolatait	1	2	3	4	998

D efence, beleértve a jövőbeli biztonsági stratégiát

kérdés: Tekintettel a jelenlegi nemzetközi helyzetre, milyen mértékben ért egyet vagy nem ért egyet az alábbi állításokkal?

(ROTATE – EGY VÁLASZ VONALONKÉNT)

		Teljes mértékben egyetérték	Hajlamosak egyetérteni	Hajlamosak egyetérteni	nemEgyáltalán érték egyet	nemNem tudom
1	Veszélyben van (országunk)1 biztonsága	1	2	3	4	998
2	Az EU-nak meg kell erősítenie1 azon képességét, hogy önállóan megvédje magát a lehetséges külső fenyegetésekkel szemben (N)	1	2	3	4	998

Eurobarométer gyorsfelmérés
Uniós kihívások és prioritások

kérdés: Mennyire bízik abban, hogy az Európai Unió megerősíti a biztonságot és a védelmet Európában, és megvédi polgárait?

(Csak egy válasz)

Teljes bizalom	1
Hajlamosak bízni	2
Hajlamosak nem bízni	3
Egyáltalán ne bízz	4
Nem tudom	4

Energiaválság

kérdés: Ön szerint mi segítheti az EU-t a fosszilis tüzelőanyagokról való átállásban?

(ELSŐSZAKBAN KIZÁRÓLAGOS – ÉS AZT KÖVETŐEN - TÖBBSZÖRÖS -RANDOMIZ)

Nagyobb villamosítás	1
Az energiafelhasználás csökkentése energiahatékonysági intézkedések révén	2
A helyi fellépések, például az energiaközösségek előmozdítása	3
Több megújulóenergia-kapacitás fejlesztése például új szélerőműparkok és naperőműparkok révén	4
Befektetés a nukleáris megoldásokba	5
Egyéb	6
Nem tudom	998

1. Először is?

2. És aztán?

kérdés: Az Ön által az iráni háború kezdete (2026. február vége) után bekövetkezett energiaár-emelkedésre válaszul hozott alábbi intézkedések közül melyiket hajtotta végre annak érdekében, hogy csökkentse energiafogyasztását és aktívabban kezelje energiafelhasználását? Neked van...

(TÖBB VÁLASZ LEHETSÉGES – NINCS ÉS DK KIZÁRÓLAGOS – RANDOMIZ)

Csökkentett fűtési vagy hűtési használat	1
Csökkentett teljes villamosenergia-fogyasztás	2
Jobb szigetelés vagy energiahatékonyság az otthonában	3
Energiahatékonyabb készülékekbe való beruházás	4
Szorosabban figyelemmel kíséri az energiafogyasztást	5
Összehasonlította vagy megváltotta energiaszolgáltatóját vagy szerződését	6
Használt intelligens eszközök vagy alkalmazások az energiafelhasználás kezelésére	7

Eurobarométer gyorsfelmérés Uniós kihívások és prioritások

Kiigazított energiafelhasználás az alacsonyabb árak vagy a csökkentett fogyasztás előnyeinek kihasználása érdekében magasabb árakkal jellemzett órákban (pl. reggel, este)	8
Megújulóenergia-megoldások (pl. napelemek) telepítése vagy telepítése	9
Csatlakozott egy energiaközösséghez	10
Megváltoztatta közlekedési szokásait az energiafogyasztás csökkentése érdekében	11
Egyéb	12
Nincs	13
Nem tudom	998

Közösségi média

11. kérdés: Mennyire aggódik a következő kockázatok miatt, amelyekkel a gyermekek szembesülnek a közösségi médiában?

(CSAK EGY VÁLASZ - VÉLETLEN)

	Nagyon aggasztó	Némileg aggasztó	Nem nagyon aggódik	Egyáltalán nem érintett	Nem tudom
1 Káros tartalomnak való kitettség (pl. erőszak, önkárosítás, szélsőségesesség, káros egészségügyi vagy kozmetikai tanácsadás)	1	2	3	4	998
2 Online gyermekcsábítás vagy szexuális kizsákmányolás	1	2	3	4	998
3 Cyberbullying vagy zaklatás	1	2	3	4	998
4 Addiktív kialakítás	1	2	3	4	998
5 Adatvédelmi kockázatok (pl. gyermekek személyes adatainak gyűjtése)	1	2	3	4	998
6 Illegális tevékenység céljából történő toborzás	1	2	3	4	998

kérdés: A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály előírja az online platformok számára, hogy jobban védjék meg a gyermekeket az olyan károktól, amelyek például az internetes zaklatás, a gyermekcsábítás, az erőszakos szélsőséges anyagoknak való kitettség, az addiktív tervezés vagy az úgynevezett nyúllyukak révén következhetnek be. Ön szerint az EU-nak az alábbi intézkedések közül melyeket kellene meghoznia a gyermekek online védelmének további megerősítése érdekében?

(Csak egy válasz)

Olyan uniós szintű szabályok elfogadása, amelyek megtiltják a közösségimédia-szolgáltatók számára, hogy szolgáltatásaikat egy bizonyos életkor alatti gyermekeknek kínálják	1
Olyan uniós szintű szabályok elfogadása, amelyek arra kötelezik a közösségimédia-szolgáltatókat, hogy késleltessék a bizonyos nem biztonságos közösségi médiához való hozzáférést bizonyos életkor alatti gyermekek számára	2
A bűnüldözésre elkülönített források megerősítése	3
További uniós szintű intézkedések nélkül a szülőkre és az iskolákra kell bízni a gyermekek online biztonságának kezelését	4
Nincs szükség további intézkedésre	5
Nem tudom	998

KÉRDÉSEK A TÁJÉKOZTATÁSRÓL

13. kérdés: Az elmúlt hét napban milyen gyakran találkoztál olyan információval az interneten, hogy ...
(VÁLASZ VONALONKÉNT EGY VÁLASZ)

	Naponta vagy majdnem minden nap	Hetente többször	Ritkábban	Soha	Nem tudom	
1 Nem volt biztos benne, hogy megbízható-e		1	2	3	4	998
2 Hamisnak vagy félrevezetőnek vélt		1	2	3	4	998
3 Úgy véljük, hogy egy külföldi ország vagy szervezet megpróbálta befolyásolni az Ön véleményét		1	2	3	4	998

KÉRJÜK MINDEN

14. kérdés: Amikor olyan információkra bukkan az interneten, amelyekről úgy gondolja, hogy hamisak vagy félrevezetőek lehetnek, mit szokott tenni?
(TÖBB VÁLASZ LEHETSÉGES – VÉLETLENSÉG 1–5.)

Figyelmen kívül hagyva	1
Ellenőrizd más forrásokkal összehasonlítva	2
Jelentse a platformon vagy a weboldalon	3
Beszélje meg barátaival / családjával	4
Ossza meg online	5
Nem tudom	998

KÉRJÜK MINDEN

kérdés: A hamis vagy félrevezető online információk negatív hatásának csökkentése érdekében előnyben kell-e részesíteni az alábbi intézkedések bármelyikét, ha vannak ilyenek?

(MAX. 2 VÁLASZ – NINCS ÉS DK KIZÁRÓLAGOS – VÉLEMÉNY 1–6)

Szigorúbb szabályok az online és közösségimédia-platformokra vonatkozóan	1
Több oktatás és médiaműveltség a polgárok számára	2
Az online tartalmak függetlenebb tényellenőrzése	3
Szigorúbb szankciók a jogellenes online tartalmakkal és tevékenységekkel szemben	4
A mesterséges intelligencia által létrehozott vagy manipulált tartalom egyértelmű címkézése	5
A közösségi médiához való hozzáférés alsó korhatára	6
Nincs szükség további intézkedésekre	7

Eurobarométer gyorsfelmérés
Unió kihívásai és prioritásai

Nem tudom

998

KÉRJÜK MINDEN

DX 1 Hogyan használja a közösségi média platformokat, hogy információt szerezzen az aktuális eseményekről vagy politikai kérdésekről?

(Csak egy válasz)

Naponta többször	1
Naponta egyszer	2
Hetente többször	3
Ritkábban	4
Soha	5
Nem tudom	998